Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1915-04-10

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 4 7 1

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9666

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10, Ἐξάμηνος » 5
ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἐξάμηνος » 7
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' ΑΡΙΘ. 471

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ
ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΣΜΥΡΝΗΝ

Ἡ μελέτη τῶν δύο ὑπομνημάτων τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον ἐμποιεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὡραίων καὶ γοητευτικῶν σχεδίων περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰωνίαν, περιγράφονται μάλιστα, ὡσεὶ ἐχαράχθησαν ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὅρια τῆς ἀσιατικῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ φαντασία τοῦ αἰσιοδόξου πρωθυπουργοῦ ὡς ἐπὶ δίσκου προσφέρει ταύτην εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ'. Τόσον δὲ εἶνε βέβαιος ὁ κ. Βενιζέλος περὶ τῆς ἀσφαλοῦς καὶ πραγματικῆς προσφορᾶς του, ὥστε ἐξανίσταται καὶ ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῷ δισταγμῷ τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀποτίθεται τὸ ἀξίωμα τοῦ πρώτου συμβούλου τοῦ Στέμματος καὶ ἐπὶ πλέον ἀποσύρεται διὰ παντὸς τοῦ πολιτικοῦ σταδίου, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐγκαταλείπει καὶ αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Μάτην ἐντούτοις θὰ ζητήσῃ τις νὰ εὕρῃ ἐν ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα, ἐν πραγματικὸν καὶ θετικὸν ὁπωσδήποτε στήριγμα τῶν αἰσιοδόξων ἰχνηλασιῶν τοῦ κ. Βενιζέλου. Διαφλέγεται ὑπὸ τοῦ πόθου οὗτος ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἑνώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτῆς μετὰ τῶν δυνάμεων τῶν Συμμάχων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως,—καὶ τοῦτο εἶνε καὶ ἡ θερμοτέρα εὐχὴ καὶ ὁ διακαέστερος πόθος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους—καὶ διαβλέπει μὲν τοὺς ἐπαπειλουμένους ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας κινδύνους, ἀλλ' ὑποτιμᾷ τούτους πολὺ ἐν τῇ αἰσιοδοξίᾳ του καὶ πιστεύει ὅτι δύναται νὰ στομώσῃ διὰ παραχωρήσεων τὴν κατακτητικὴν ἁπληστίαν τῶν Βουλγάρων. Πιστεύει ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπὶ τῇ παραχωρήσει τοῦ πλουσιωτάτου διαμερίσματος τῆς Μακεδονίας—Σαρῆ-Σαμπὰν—Καβάλλας—Δράμας—θὰ ἔστεργον καὶ πάλιν νὰ συμμαχήσωσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, ἵνα ἡ Ἑλλὰς ἐπεκταθῇ εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκ νέου διπλασιαζομένη, ἡ δὲ Σερβία νὰ περιλάβῃ τοὺς Σλάβους τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας καθισταμένη μέγα κράτος νοτιοσλαβικὸν συναυξανομένης καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Τὴν Θρᾴκην ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέκοψεν ἀδιστάκτως ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κορμοῦ καὶ μετ' αὐτῆς φαίνεται ὅτι ἀπέκοψεν ἐντελῶς ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, πρὸ τῶν γοητευτικῶν θελγήτρων τῆς παγκάλου Ἰωνίας.

Αἱ σύμμαχοι τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως ὑπέσχοντο εἰς τὸν κ. Βενιζέλον νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐκτάσεως 115,000 τετρ. χιλιομέτρων ἐν Μ. Ἀσίᾳ, καὶ ἔξαλλος ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ὁ ἔνδοξος πρωθυπουργὸς ζητεῖ παρὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὅπως ἡ Ἑλλὰς κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ μετ' αὐτῆς βεβαίως κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

Καὶ ταῦτα πάντα χωρὶς νὰ βοηλιδοσκοπήσῃ κἂν τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν. Καὶ ὅτε ἀπετάθη πρὸς τὴν Ρουμανίαν ὁ κ. Βενιζέλος, αὕτη ἠρνήθη διαρρήδην πᾶσαν συμμαχίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ πολὺ ὀρθῶς κατ' αὐτήν, διότι μετὰ τῆς Τρανσυλβανίας, διεκδικεῖ τὴν Βεσαραβίαν, κατεχομένην ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ ἐνδιαφέρεται τὰ μέγιστα περὶ τῶν Πορθμῶν τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ ἐφόσον ἡ τύχη τούτων δὲν καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὰ ἰδεώδη καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς, οὐδέποτε θὰ συμπράξῃ μάλιστα μετὰ τῆς Ρωσσίας.

Ἡ Βουλγαρία, καὶ ἂν ἐβολιδοσκοπεῖτο, εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδέποτε θὰ ἔστεργεν εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ κ. Βενιζέλου, παρέχουσα ὡς ἀντάλλαγμα τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἰωνίαν μὲ τὴν διαγραφεῖσαν ἔκτασιν.

Ἡ Βουλγαρία μετὰ θρασυτάτης παρρησίας διακηρύττει ὅτι δι' αὐτὴν ἡ Μακεδονία εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν Βουλγαρικὴ χώρα καὶ πρὸς αὐτὴν φέρονται οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρα τῶν Βουλγάρων.

Ἡ Θρᾴκη πρὸς αὐτὴν εἶνε χώρα ξένη καὶ ἀδιάφορος. Ἡ Θεσσαλονίκη, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως μας Γεωργίου, ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ κλεινοῦ Φερδινάνδου Μέκκα τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦτο βεβαίως ἐσήμαινε πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ του Κυρίλλου.

Δὲν φαίνεται που τῶν δύο ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἄλλων δημοσιευθεισῶν δηλώσεων καὶ ἐπιστολῶν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐβολιδοσκοπήθη καὶ ἀπεδέξατο τὰς προτεινομένας παραχωρήσεις ἐν Μακεδονίᾳ, τοὐναντίον μάλιστα αἱ ἐπίμονοι δηλώσεις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου τονίζουσι τὴν ἀδιατάρακτον ἐμμονὴν αὐτῆς ἐν τῇ οὐδετερότητι, ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ ἐξέλθῃ αὕτη, ὅτε θὰ ὑπηγόρευον τοῦτο τὰ συμφέροντά της, καὶ θὰ τὸ ὑπηγόρευον, ὅταν ἡ Ἑλλὰς θὰ περιεπλέκετο εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἵνα ἑνωθῇ μετ' αὐτῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀγωνιζομένης Σερβίας.

Αὐτός, ἄλλως τε, ὁ κ. Βενιζέλος παρεδέχθη ὅτι μετὰ τὸ βουλγαρικὸν δάνειον ἐν Γερμανίᾳ 150 ἑκατομμ. φρ. ἡ Βουλγαρία ὁριστικῶς συνετάχθη μετὰ τῶν δύο κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν.

Διὰ ταῦτα ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς πόλεμον, οὗτινος οἱ κίνδυνοι εἶνε τόσον μεγάλοι καὶ τόσον καταφανεῖς οὐχὶ ἀπὸ τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας, εἶνε ἀκατανόητος.

Ἡ μετὰ τὴν παραίτησίν του ἀνώμαλος ὅλως συμπεριφορὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καταδηλοῖ τὴν ψυχικὴν ταραχήν του, ἀναξίαν ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός, διότι τοιοῦτος ἂν ὤφειλε νὰ μὴ φοβῆται ποσῶς περὶ τῆς ἀγαθῆς φήμης του καὶ τῆς δόξης, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν ἤθελε συμβῇ μετὰ τὴν παραίτησίν του.

Ἀπὸ τῆς τελευταίας πολιτικῆς διαταράξεως ἐν Ἑλλάδι, τοῦτο κυρίως προκύπτει βέβαιον καὶ θετικόν, ὅτι ἡ ἄγουσα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην διέρχεται διὰ Σόφας. Ἐφόσον ἡ Βουλγαρία ὑπάρχει παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἑλλάδος κεκτημένη δύναμίν τινα, ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ διηνεκῶς εἰς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα καὶ νὰ θεωρῇ τὴν Βουλγαρίαν ἀγρύπνως ἐνεδρεύουσαν καὶ καραδοκοῦσαν πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅπως ἐπενέγκῃ θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἱστορία ἐλέχθη ὅτι ἀντιγράφει ἑαυτήν, καὶ τοῦτο ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἶνε ἀληθές. Οἱ Βούλγαροι ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐγένοντο ἀκοίμητοι καὶ ἀδιάλλακτοι ἐχθροὶ τῆς Ἑλληνικῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ὁσάκις αἱ δυνάμεις τοῦ Βυζαντίου ἀπησχολοῦντο κατὰ βαρβάρων ἐπιδρομέων, οἱ Βούλγαροι καὶ συνθήκας καὶ σπονδὰς παραβαίζοντες ἐπετίθεντο καὶ μόνοι καὶ μετ' ἄλλων κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐπιδιώκοντες τὴν κατάλυσιν αὐτοῦ καὶ τὴν διαδοχὴν ἀντὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν αὐτῷ.

Ὡς τότε, καὶ σήμερον ἄβυσσος μίσους καὶ ἔχθρας χωρίζει τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῶν Βουλγάρων, καὶ ὡς ὁ Βασίλειος Β' ὁ Μακεδὼν ἐθεώρησεν ἐπάναγκες ὅπως ἀπαλλαγῇ διὰ παντὸς ἀπὸ τῶν Βουλγάρων διὰ τῆς ἐξοντώσεως τούτων, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ' καὶ οἱ διάδοχοί Του σήμερον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἐξόντωσιν τῆς Βουλγαρίας θὰ ἔχωσι ὡς πολιτικὸν καὶ πολεμικὸν πρόγραμμά των.

Ἡ Ρωσσικὴ διπλωματία διεκήρυξεν ἄλλοτε ὅτι διὰ Βιέννης διέρχεται ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο τείνει σήμερον νὰ ἐπαληθεύσῃ.

Ἐφόσον ἡ Αὐστρία ἵσταται ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἔχουσα μάλιστα κρατερὸν σύμμαχον τὴν Γερμανίαν, ἡ Ρωσσία μακρόθεν μόνον θὰ ἀτενίζῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τοὺς πορθμοὺς αὐτῆς.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἵνα ἐπεκτείνωμεν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τὸν ἐν Ἀσίᾳ Ἑλληνισμόν, ἵνα μετὰ πιθανότητος ἰσχυρᾶς ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἰωνίας, ὀφείλομεν πρῶτον νὰ συντρίψωμεν τὴν Βουλγαρίαν, καθιστῶντες ἀκίνδυνον καὶ ἀνίκανον νὰ διαλογίζηται οἱανδήποτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιβουλήν.

Τοιαῦταί βεβαίως σκέψεις ἤγαγον τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον ὅπως ἀποκρούσωσι τὰς περὶ πολέμου πέραν τοῦ Αἰγαίου εἰσηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, αἵτινες κολακεύουσι καὶ ἐξάπτουσι τὰ βαθύτερα καὶ εὐγενέστερα αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἡ Τουρκία ὡς κράτος θὰ καλυφθῇ, οἱαδήποτε καὶ ἂν γένηται ἡ ἔκβασις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ μεγίστη μουσουλμανικὴ Λύναμις, καὶ αἱ πρὸς αὐτὴν διαθέσεις τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου ἐπηρεάζουσι τὰ μέγιστα τὴν τύχην αὐτῆς ὡς παγκοσμίου Δυνάμεως. Ἡ Τουρκία ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὑπὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ σύμπαντος ἀνεγνωρισμένον Χαλίφην ἀπετέλει μέχρι τοῦδε τὸ θρησκευτικὸν κέντρον καὶ ἐθεωρεῖτο ἡ θεματοφύλαξ τοῦ Ἰσλάμ, καὶ ἤδη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας αὐτῆς διατρίχει τὸν μέγιστον κίνδυνον ἐξοντώσεως.

Μετὰ τὴν κατακράτησιν τῶν δύο Τουρκικῶν Τρίτωνι καὶ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῆς, ἡ Ἀγγλία παρὰ τοῖς Τούρκοις, ἰδίᾳ, καὶ παρὰ τοῖς μουσουλμάνοις ἐν γένει ἀπέβη ἐχθίστη καὶ τὰ μάλιστα μισητή, καὶ τὸ μῖσος τοῦτο οὐδέποτε θὰ ἐκριζωθῇ ἀπὸ τῆς ἐκδικητικῆς ψυχῆς τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου.

Ἐὰν ἡ Τουρκία ἐπιζήσῃ εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, ἡ σωτηρία της θὰ θεωρηθῇ ὡς θρίαμβος τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἡ σωτηρία αὕτη θὰ θεωρῆται συντελεσθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἡ Γερμανία θὰ κηρυχθῇ προστάτις καὶ σώτειρα τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

Τὴν ὑπέροχον δὲ ταύτην ἐπιροὴν ἐπὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἡ Γερμανία μετὰ τῆς Τουρκίας θὰ χρησιμοποιήσωσι πρὸς ἐξέγερσιν τῶν ἁπανταχοῦ μουσουλμάνων κατὰ τῆς Βρεττανικῆς κυριαρχίας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ προνοητικὴ καὶ ὀξυδερκεστάτη βρεττανικὴ διπλωματία προβλέπει καὶ διακρίνει σαφέστατα τὸν μέγιστον τοῦτον κίνδυνον, ὃν θὰ ἀποσοβήσῃ μόνον καταλύουσα διὰ παντὸς τὸ φιλοτάραχον καὶ ἀχάριστον τουρκικὸν Κράτος καὶ ἀναδεικνυμένη κυρία καὶ μόνη προστάτρια τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

Ἡ Τουρκία εἶνε ἄρα καταδεδικασμένη εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς τοῦτο προσεκλήθη νὰ συντελέσῃ καὶ ἡ Ἑλλὰς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία εἰλικρινῶς θὰ ἀνεγνώριζε τὴν κληρονομίαν καὶ διαδοχὴν τῆς Τουρκίας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ἐφόσον ὅμως ἡ Σερβία εἶνε ἀπησχολημένη εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας πόλεμον καὶ ἡ Ρουμανία ἀρνεῖται πᾶσαν συμμαχίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας, ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ' ἵνα φέρῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην, ὀφείλει πρῶτον νὰ διέλθῃ νικητὴς καὶ τροπαιοφόρος διὰ Σόφιας.

Τὸ μέγιστον τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν Σόφιαν εἶχεν ἤδη διανύσει ἀπὸ νίκης εἰς νίκην χωρῶν, καὶ τὸν αὐτὸν θὰ βαδίσῃ δρόμον καὶ πάλιν ἀσφαλέστερον ἤδη καὶ βεβαιότερον.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΣΩΖΟΥΣΙ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ

« Ἀποφασιστικὸς παράγων καθορίζων τὴν τύχην παντὸς ἔθνους ἐν εἰρήνῃ ἢ ἐν πολέμῳ—Ποῖος θὰ ἦνε ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς καὶ τίνες θὰ ἦνε οἱ γονεῖς αὐτῶν ; »

« Ὑπῆρχε Γάλλος τις ἐν τῷ θαλάμῳ πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπῆγα κ. ἀποχαιρετίσων. Εἶπεν οὗτος, χαίρετε, νοσοκόμε. Ἀπέρχεσθε;

« Ἀπαντῶ ἐγώ. « Μάλιστα, μόνον δι' ὀλίγας ἡμέρας· ἔνα διέλθω τὰ Χριστούγεννα μετὰ τῶν πέντε μικρῶν τέκνων μου. »

« Καὶ οὗτος ἐρωτᾷ; Ἀπεκτήσατε πέντε τέκνα ; »

« Μάλιστα, εἶπα; πέντε ὡραιότητας. »

« Ἀπαντᾷ ἐκεῖνος: Ἡ πατρίς σας πρέπει νὰ εἶνε ὑπερήφανος δι' ὑμᾶς, ἤτις ἐκράξατε πλείονα ἢ ὅσα ἐγὼ ἠδυνήθην νὰ πράξω διὰ τὴν ἰδικήν μου. »

Ταῦτα ἐκ τοῦ λόγου τῆς Κυρίας *Harben* ἐν τῷ *Kingsway Hall.*

Ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων.

« Τὰ χείριστα τοῦ πολέμου θὰ ἐπέλθωσιν ὕστερον, λέγει ὁ « Ἀνεξάρτητος » τῆς νέας Ὑόρκης. Οὐχὶ τὸν ἐπόμενον μῆνα, οὐδὲ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἀλλὰ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ σήμερον, καὶ ὅταν θὰ γένωνται καταφανῆ τὰ σοβαρώτατα ἀποτελέσματά του. Τότε τὸ πρῶτον θὰ μάθωμεν τίς χώρα ἐνικήθη πραγματικῶς: Ὀλίγον σχετικῶς ἐνδιαφέρει ποῦ χαράσσονται τὰ ὅρια ἢ πόση εἶνε ἡ ἀπαιτηθεῖσα ἢ τις πληρώνει ταύτην· ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων θὰ εἶνε ὥστε ἐν τέλει καθορίσῃ τὴν τύχην ἑνὸς ἔθνους ἐν εἰρήνῃ ἢ ἐν πολέμῳ, ὅ.ἐ. ποῖος θὰ ἦνε ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς καὶ τίνες θὰ ἦνε οἱ γονεῖς αὐτῶν ; »

—Διατὶ ὑποφέρει ἡ Γαλλία.

«Διατὶ ἡ ὡραία Καμπανία καὶ ἡ πλουσία βόρειος Γαλλία συντρίβονται τώρα ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν πτέρναν τοῦ ἐπιδρομέως; Ὄχι ἕνεκα τῆς συμφορᾶς τοῦ 1870-71· οὐχὶ ἕνεκα τῆς γερμανικῆς ἀνδρείας τοῦ 1914-15· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἔτη τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἐγένετο φροντὶς διὰ τὴν αὔριον.

Ἔτος μετὰ ἔτος οἱ Γάλλοι ἀπέβαινον πλουσιώτεροι, ἔτος μετὰ ἔτος αἱ γεννήσεις ἠλαττοῦντο μεχρισοῦ τὰ φέρετρα ὑπερέβαλον τὰ λίκνα. Διὰ τῆς ἀγάπης τῆς εὐημερίας καὶ διὰ τοῦ φόβου τῆς ὀδύνης, διὰ τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς ἐξαχρειώσεως Γάλλοι καὶ Γαλλίδες ἐθυσίασαν τὰς μελλούσας γενεὰς εἰς τὸν ἐγωισμὸν αὐτῶν. Δὲν ἀπέδοσαν προσοχὴν εἰς τὰ προμηνύματα τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στατιστικῶν ἢ εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν ἱερέων, καίτοι αἱ ἀναγκαῖαι συνέπειαι τοιαύτης πορείας ἦσαν προφανεῖς εἰς πάντας.

«Ἡ παρακμὴ τῆς Γαλλίας χρονολογεῖται οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1871, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ 1881. Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου εἶνε ὡσεὶ ἔχανε μίαν μάχην κατὰ μῆνα. Ἡ εἰσβολὴ εἰς Γαλλίαν δὲν ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ π. Αὐγούστου, ἀλλὰ πολλῷ πρότερον, καὶ δὲν ἦσαν μόνον Γερμανοὶ οἵτινες μετέσχον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ Βέλγοι, Ἰταλοί, Ἱσπανοί· πανταχόθεν συνέρρευσαν ξένοι ἵνα πληρώσωσι τὰς κενὰς θέσεις, διότι ἡ φύσις τρέμει τὸ κενόν.

« Ἡ Γαλλία θὰ ἦτο ἡττημένη ἐὰν ἐξηκολούθει ἡ εἰρήνη. δύναται ὅμως ὁ πόλεμος νὰ σώσῃ αὐτὴν καὶ τὰς ἄλλας χώρας ὅσαι ἐφέροντο εἰς φυλετικὴν αὐτοκτονίαν.

«Τοιαύτη κρίσις ἀπωθεῖ ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὀπίσω εἰς τὰ στοιχειώδη γεγονότα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀποσπᾷ τὸν πέπλον τοῦ ἐπιπλάστου καὶ ἀποκαλύπτει τὰ μυστικὰ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν ἀκούομεν περὶ θρησκευτικῆς ἐξεγέρσεως καὶ περὶ ἐπιστροφῆς πρὸς τοὺς παλαιοὺς κανόνας τῆς ἠθικῆς. Ὁ γάμος ἅπαξ ἔτι γίνεται τοῦ συρμοῦ εἰς κύκλους ὅπου πρό τινων μηνῶν ἐθεωρεῖτο ὡς ἀπηρχαιωμένος καὶ περιττὸς θεσμός.

«Εἰς Βιέννην καὶ εἰς Παρισίους, ὅπου ἕξων καθ' ἃ καλεῖται «ἐλευθέρα ἕνωσις», ἐνομιμοποίησαν τὰς σχέσεις αὐτῶν. Τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ περιορισμοὶ τῆς Πολιτείας, ἅτινα ἐγένοντο ἐν μέρει αἰτία ἢ δικαιολογία οὕτω ἀνωμάλων ἑνώσεων παρωράθησαν ἢ ἐχαλαρώθησαν.

Ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ οἱ νεοσύλλεκτοι ὅσοι εἶχον μυστὰς ἔλυβον ἄδειαν ἵνα κατασκήνωσιν αὐτὰς συζύγους των. Ἐν Πρωσσίᾳ ὁ πρίγκηψ Ἀδαλβέρτ ἔδωκε τὸ παράδειγμα νυμφευθεὶς τὸν Αὔγουστον.

Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ Ἀρχιεπίσκοποι παροτρύνουσι τοὺς ἐθελοντὰς νὰ νυμφεύωνται πρὶν ἀπέλθωσιν εἰς τὸ μέτωπον.

Ὁ ἔσχατος τῆς γραμμῆς.

Πολλοὶ νέοι, οἵτινες ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπὸ περισκέψεως καὶ ἐγωισμοῦ ἔρρεπον εἰς τὴν ἀγαμίαν, ἀντιμετωπίσαντες αἴφνης τὸ ἐρώτημα, ἂν ἤθελε νὰ ἦνε ὁ τελευταῖος τῆς γενιᾶς του, ἀπεφάσισαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τῶν πατέρων αὐτῶν. Πολλαὶ νέαι ἀδιάφοροι ἢ καὶ ἀποστρεφόμεναι τὴν σκέψιν περὶ γάμου καὶ μητρότητος, ὅτε προσεκλήθησαν νὰ ἀποφασίσωσιν, ἀμέσως κατενόησαν ὅτι καὶ αὐταί, προσέτι, εἶχον καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ μέλλον. Μία τιτλοῦχος δέσποινα ἐν Ἀγγλίᾳ, παροτρύ-

νουσα τὰς νεάνιδας νὰ συζευχθῶσι τοὺς ἐθελοντάς, ἀπήντησαν εἰς τὴν ἔνστασιν ὅτι θὰ ἀνεχώρουν οὗτοι πολὺ ταχέως ὅτι: **«Κάλλιον ἔγγαμος ἐπὶ μίαν στιγμὴν παρὰ νὰ ἀποθάνωσι γεροντοκόραι».**

Οἱ ἄνδρες τοῦ 1936.

«Οὕτως ἡ ἑβδομὰς τῆς κινητοποιήσεως ἐγένετο ἑβδομὰς γάμων. Ἐνίοτε ἡ Ἐκκλησία τοῦ χωρίου ἐπληροῦτο ὑπὸ νεαρῶν ζευγῶν πάντων εὐλογουμένων ὁμοῦ. Τὸ χακὶ καὶ ἡ γαμήλιος ἐσθὴς ἔδειξαν πόσον γοητευτικὰ εἶνε τὰ δρειχάλκινα κομβία καὶ ἡ φαιδρὰ ἐσθής. Καὶ μόνον ὅσοι φέρουσι στολὴν ἔχουσι τὴν πιθανότητα νὰ μετάσχωσι τοῦ χοροῦ. Τὸ **«εἰς τὸν γενναῖον μόνον ἀνήκει ἡ ὡραία»** ἀνακτᾶται τώρα τὴν σημασίαν ἥτις εἶχε λησμονηθῆ ἐν καιρῷ εἰρήνης, καὶ οὕτω δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ φοβώμεθα ὅτι οἱ νέοι τοῦ 1936 θὰ εἶνε μόνον οἱ υἱοὶ τῶν δειλῶν, τῶν ἀνικάνων καὶ ἄλλων ἀφεθέντων ὀπίσω ἐπειδὴ δὲν ἦσαν χρήσιμοι εἰς τὸ μέτωπον.

«Εἰς οὕτως ἐσπευσμένους καὶ ἀθρόους γάμους θὰ ὑπάρξωσιν ἀναμφιβόλως πολλαὶ κακαὶ συζεύξεις, ἀλλὰ τοιαῦται δὲν εἶνε φευκταὶ καὶ ἐν καιρῷ περισσοτέρας προσοχῆς. Μελίμηνον μιᾶς ἑβδομάδος καὶ σύνταξις χήρας εἶνε πάντα πολὺ ὀλίγη ἀγάπη καὶ εὐτυχία διὰ τὴν ζωὴν γυναικός, ἀτυχῶς ὅμως εἶνε περισσότερα ἢ ὅσα ἐπιτυγχάνουσι γυναῖκές τινες κατὰ τοὺς ἀρίστους καιρούς. Ὑπάρχουσι γυναῖκες ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ (ἐν Ἀγγλίᾳ) αἵτινες ἔζησαν μονήρη βίον ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα χηρεύσασαι τῷ πνεύματι καίτοι οὐχὶ τῷ νόμῳ, ἐπειδὴ ἠρνήθησαν νὰ συζευχθῶσι τοὺς ἐραστὰς αὐτῶν ἀπερχομένους εἰς τὸν πόλεμον.

«Ὡς ὁ πόλεμος προκαλεῖ τὴν λανθάνουσαν ἀνδρότητα, οὕτως ὡσαύτως ἐξεγείρει τὴν ἀληθῆ γυναικότητα εἰς αἴσθημα καθήκοντος καὶ εὐθύνης. Αἱ γυναῖκες ἤχθησαν αἰφνιδίως ὅπως κατανοήσωσιν οὐχὶ ἁπλῶς τὴν σημασίαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὡς προσωρινοὶ μᾶλλον ἢ ἧττον εἰδήμονες ἀντικαταστάται τῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, ἀλλὰ τὴν ὑψίστην καὶ μοναδικὴν σημασίαν αὐτῶν ὡς γυναικῶν. Οἱ ἄνδρες σώζουσι τὴν χώραν, ἀλλ' αἱ γυναῖκες εἶνε αἱ σώζουσαι τὴν φυλήν.

—Αἱ τοῦ πολέμου νύμφαι.

«Αἱ τοῦ πολέμου νύμφαι ἀνέλαβον καθῆκον οὐσιωδέστερον καὶ ἀπαιτοῦν οὐχὶ ὀλιγώτερον θάρρος ἐκείνου ὅπερ ἐκάλεσε τοὺς συζύγους των εἰς τὰ ὀρύγματα, διότι αἱ καθ' ἑκατοντάδας ἀπώλειαι ἐν τῷ κλάδῳ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἶνε σχεδὸν ἐξίσου μεγάλαι. Αἱ τῆς παλαιτέρας γενεᾶς γνωρίζουσι τί σημαίνει τοῦτο.

Ὑπάρχει παλαιὸν ἄσμα, ὅπερ δὲν εἶνε ἴσως μεγάλη μουσικὴ ἢ μεγάλη ποίησις, ἀλλὰ συγκινεῖ τὰς καρδίας πολλῶν ἐπιζώντων. Ἐμελοποιήθη διὰ γυναικείας φωνάς, διότι βαρύτονος καὶ ὑψίφωνος δὲν ὑπῆρχε. Τὸ μέλος εἰς τὴν κλεῖδα τοῦ ἐλάσσονος, ἀλλὰ μεθ' θριαμβευτικοῦ τόνου (*note*) ἐν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσιν. Ὁ χορὸς, ἐὰν ἐνθυμώμεθα καλῶς, χωρεῖ οὕτω:

Brave boys are they
Gone at their country's call
And yet—and yet—
We cannot forget
That many brave boys must fall.

ἤτοι

Γενναῖα εἶνε παιδιά! ἀπῆλθον εἰς τὴν προσκλησιν τῆς πατρίδος των
Καὶ ὅμως —καὶ ὅμως—
Ἀδυνατοῦμεν νὰ λησμονήσωμεν
Ὅτι πολλὰ γενναῖα παιδιὰ πρέπει νὰ πέσουν.

—Μετὰ 150 ἔτη.

Ψάλετε τοῦτο πρὸς ἀκροατήριον λευκοτρίχων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ θὰ ἴδητε τὰς κεκυρτωμένας ράχεις νὰ ἀνεγείρωνται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπηρμένων προσώπων αὐτῶν μειδιάματα καὶ δάκρυα, ἐνῷ ἀτενίζουσιν εἰς τὸ παρελθόν. Ἀναλογίζονται τὸν καιρὸν ὅτε τὸ πρῶτον ἤκουσαν τὸ ἆσμα τοῦτο πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν, ὅτε ἐφάλη τοῦτο ὑπὸ τετράδος ἢ χοροῦ συζύγων τῶν στρατιωτῶν, ἐνδεδυμένων ὅλων μὲ λευκά, ὧν τινες ἔμελλον ταχέως νὰ μεταλλάξουν ἀδιά εἰς μέλανα.

«Τὰ γενναῖα παλληκάρια, ὅμως, ὅσα πίπτουσιν ἐν τῇ μάχῃ δὲν ἀποθνῄσκουσι παντελῶς. Ἡ χήρα τοῦ στρατιώτου ἀφιεροῖ τὴν ζωὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ στρατιώτου, διδάσκουσα τοῦτον ὅπως τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ πατρὸς, ὅστις οὐδέποτε τὸν εἶδε, παιδεύουσα αὐτὸν τὰ ἰδανικὰ τῆς νομιμοφροσύνης καὶ τῆς ἀνδρείας, ὥστε ὅταν προσκληθῇ εἰς τὸν πόλεμον ἢ εἰς εἰρήνην νὰ εἶνε πρόθυμος νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὡς ἐθυσιάσθη καὶ ὁ πατήρ του καὶ ἡ μήτηρ του.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον τοιαῦται γυναῖκες, ἡ χώρα αὕτη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ὀγδόης δεκαετηρίδος (τοῦ π. αἰῶνος) θὰ ἐβυθίζετο εἰς ταπεινότερον βάθος πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς διαφθορᾶς ἢ ὅπως συνέβη.

—Τὰ τέκνα τῆς αὔριον.

Εἴπερ ποτὲ μικροτέρα πιθανότης ὑπάρχει, νομίζομεν, ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὅτι τέκνον γεννώμενον σήμερον θὰ γένηται λεία τῆς στρατοκρατίας. Εἰς λόλος ὅπως πιστεύωμεν ὅτι μακρὰ εἰμὴ διηνεκὴς εἰρήνη θὰ ἐπακολουθήσῃ εἰς τὸν Μέγαν Πόλεμον, εἶνε ὅτι ἡ ἀξία τῆς γυναικὸς ὡς πρὸς τὸ Κράτος ἀναγνωρίζεται εἴπερ ποτὲ ὑπ' αὐτῆς τε καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ὅταν γένηται δεκτὸν ὅτι ἡ ὑπηρεσία της ὅπως τίκτῃ τέκνα εἶνε ἐντελῶς τὸ ἰσοδύναμον πρὸς τὸ νὰ φέρῃ ὅπλα καὶ ἀξία πλείονος σεβασμοῦ, τότε ἡ φωνὴ τῆς γυναικὸς θὰ ἀκούεται εἰς τὸ ἐρώτημα, τί θὰ γίνωσι τὰ τέκνα της.

Ἀκριβῶς τώρα, ὅτε τοῦ ἀνδρὸς ἡ ἐνεργετικότης ἐστράφη πρὸς τὴν ταραστροφήν, εἶνε καιρὸς ὅπως ἡ δημιουργικὴ ἐνεργετικότης τῶν γυναικῶν ἀναγνωρισθῇ πλήρως. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κόσμος ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἔχῃ ὀλιγωτέραν ἀνάγκην στρατιωτῶν ἐν τῷ μέλλοντι, θὰ ἔχῃ ὅμως μεγαλειτέραν ἀνάγκην γεωργῶν, μηχανουργῶν καὶ μηχανικῶν, ἐπιστημόνων καὶ καλλιτεχνῶν, καὶ ὁ κόσμος ἐξήρτηται ἀπὸ τῶν νυμφῶν ἐν πολέμῳ ὅπως ἀποτραπῇ ἡ ὁλοσχερὴς ἀπώλεια τῆς εὐφυΐας καὶ τοῦ πνεύματος ἀνωφελῶς θυσιαζομένων εἰς τὰ χαρακώματα.

Διὰ Τὰ Σχολεῖα Μας

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Πολὺ τραγικὸν μετέρχεται ὕφος ὁ ἀρθρογράφος Λευκωσιατικῆς ἐφημερίδος γράφων περὶ τῶν σχολικῶν παρ' ἡμῖν καταστημάτων, ὧν τὰ πλεῖστα φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ, ἐνῷ ταῦτα εἶνε πρὸς πάντας καὶ πάντοτε ἀναπεπταμένα καὶ προσιτά.

Δὲν εἶνε βεβαίως τὰ σχολικά καταστήματά μας οἷα ἔδει νὰ ἦνε, καὶ οἷα ποθεῖ πᾶσα φιλόμουσος κοινότης, ἐντούτοις ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατεβλήθη πᾶσα φροντὶς ὅπως ὁ μαθητικὸς κόσμος φοιτᾷ εἰς οἰκήματα κατὰ τὸ δυνατὸν ὑγιεινὰ καὶ πρόσφορα.

Ἀντὶ τοῦ ἑνὸς μόνου Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ἱδρύθη καὶ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγ. Ἀντωνίου ἕτερον ἑξατάξιον Παρθεναγωγεῖον εἰς οἴκημα σχετικῶς εὐρύχωρον καὶ εὐάερον, πρὸς ἀραίωσιν τῶν μαθητριῶν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης, ἐν ᾧ ὅμως αἱ μαθήτριαι πυκνοῦνται μᾶλλον μᾶλλον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Διὰ τὰς ἀστικὰς σχολάς, ἡ μία τούτων ἐγκατεστάθη εἰς τὸ εὐρύχωρον κατάστημα τοῦ ποτὲ «Κυπριακοῦ Συλλόγου» μετὰ τοῦ τῆξ πάλαι Σχολῆς Ἁγ. Σάββα, ἀνταποκρινομένη τὸ πλεῖστον εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς, ἐνῷ ἡ ἑτέρα εἶνε ἐγκατεστημένη εἰς ἰδιωτικὸν οἴκημα εὐχώρον καὶ ἀνώγεων, πληροῦν τοὺς ἀπολύτους ὅρους τῆς ὑγιεινῆς.

Ἐκ τῶν τριῶν Νηπιαγωγείων τὸ τῆς Φανερωμένης μόνον εἶνε ἐλαττωματικὸν καὶ ἡ Ἐπιτροπεία πᾶσαν κατέβαλε φροντίδα πρὸς ἐξεύρεσιν οἰκήματος ὁπωσδήποτε προσφόρου, ἀλλ' ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε.

Εἰς τὸ παλαιὸν Γυμνάσιον ἐγένοντο τοιαῦται μεταρρυθμίσεις, ὥστε μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ παρακειμένου νεοδμήτου καταστήματος δι' Ἀστικὴν σχολὴν ἀπετέλεσεν εὐρυχωρότατον κατάστημα, ἀνέτως περιλαμβάνον ὑπερτετρακοσίους μαθητὰς μετὰ εὐρείας ἀναπεπταμένης αὐλῆς καὶ Γυμναστηρίου. Ἀληθὲς δὲ μέγιστον εἶνε τὸ κατάστημα τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ἡ Ἐπιτροπεία οὕτω διευθετήσασα τὰ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν αὐτῆς Ἐκπαιδευτήρια ἐφρόντισεν ὅπως τηρῆται μεγάλη καθαριότης ἐν αὐτοῖς, ὃς δὲ τοῦ ἔτους, κατὰ Αὔγουστον καὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἐκτελεῖται ἀπολύμανσις γενικὴ εἰς ἅπαντα τὰ Ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὑγεία τοῦ μαθητικοῦ κόσμου διατελεῖ τὰ μάλιστα εὐάρεστος, ὡς ἔδειξαν καὶ αἱ ἐπανειλημμέναι σπληνομετρήσεις ὑπὸ τοῦ Ἰατρικοῦ Τμήματος καὶ ἡ φοίτησις τῶν μαθητῶν καὶ οἱ ἀραιότατοι εὐτυχῶς θάνατοι μεταξὺ ὑπερδισχιλίων μαθητῶν. Εἰ δέ ποτε συνέβησαν δυστυχήματα εἰς μαθητὰς ἰδίᾳ ἐξωθεν προερχομένους, ταῦτα προῆλθον ἀπὸ τῆς ἐλαττωματικῆς κατοικίας αὐτῶν, καίτοι καὶ περὶ τῶν κατοικιῶν τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μεριμνᾷ ἡ Ἐπιτροπεία.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ταχίστης ἀνεγέρσεως εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν κτιρίων εἴπερ τις καὶ ἄλλος συνεσθάνεται ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία, ἥτις προσεπάθησεν ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τούτων, καὶ ἂν δὲν ἀνηγέρθησαν νέα τοιαῦτα μέχρι τοῦδε, δὲν εὐθύνεται ἡ Ἐπιτροπεία.

Ἐπὶ μῆνας μακροὺς διεξήγαγεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας πρὸς παροχὴν δανείου ἐκ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου, καὶ ἡ ἀλληλογραφία ἐκείνη μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους περιπετείας κατέληξεν εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως παρασχεθῇ προσωπικὴ ἐγγύησις διὰ τὸ παρεχόμενον δάνειον, ἣν βεβαίως οὐδεὶς ἰδιώτης ἢ μέλος ἐπιτροπῆς ἠδύνατο νὰ παράσχῃ.

Ἐδέησε διὰ τοῦτο νὰ γένηται εἰδικὴ τροποποίησις ἐν τῷ περὶ Δημοσίας Παιδείας νόμῳ παρέχουσα δικαίωμα πρὸς δανεισμὸν ἐκ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου καὶ εἰς Ἐπιτροπείας τῆς Μέσης Παιδείας, καὶ τοῦτο ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ κατὰ τὴν περυσινὴν Σύνοδον.

Τὸ εὐρύχωρον γήπεδον τοῦ Γυμναστηρίου «Τὰ Παγκύπρια», προστιθεμένου εἰς τοῦτο καὶ τοῦ παρακειμένου μεγάλου γηπέδου τοῦ Ἰατροῦ κ. Α. Θεοδότου, δωρηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν, ὡρίσθη πρὸς ἀνέγερσιν Ἐκπαιδευτ. καταστημάτων διὰ τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον, τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον καὶ τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν, μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι θὰ διατηρηθῇ πάντοτε καὶ τὸ Γυμναστήριον, χρησιμοποιημένον ἀπὸ κοινοῦ ὑπό τε τῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου «Τὰ Παγκύπρια».

Πρὸς τοῦτο ἐχαράχθη ἐπίσημον σχεδιάγραμμα τῶν δύο γηπέδων καὶ συνετάχθη ἔκθεσις περὶ τῶν ἀνεγερτέων κατασταμάτων καὶ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἀπεστάλησαν πρὸ δύο περίπου ἐτῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα διαταχθῇ τὸ ἀρχιτεκτονικὸν Τμῆμα τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐν Ἀθήναις ὅπως παρασκευάσῃ τὸ κατάλληλον σχέδιον.

Ἕνεκεν ὅμως τῶν ἄκρως ἀνωμάλων καὶ τετραγμένων τότε περιστάσεων, φαίνεται ὅτι καὶ τὸ σχεδιάγραμμα καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς παρέπεσον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καὶ μετὰ πολλοὺς μῆνας ἐπληροφορήθη περὶ τούτου ἡ Ἐπιτροπεία, ἥτις ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ νέον σχεδιάγραμμα καὶ νέαν ἔκθεσιν, ἅτινα εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὸ Ἀρχιτεκτονικὸν Τμῆμα, καὶ ἀναμένεται ἡ ἀπρόσκοπτος τῶν σχεδίων, ὅτε θὰ ἄρξωνται ἀμέσως καὶ αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἡ Ἐπιτροπεία δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην ἐνώπιον τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἀναθέτουσα τὰ σχέδια τῶν πολυμερῶν καὶ πολυσυνθέντων τούτων δημοσίων κτιρίων εἰς ἰδιώτην ἀρχιτέκτονα, καὶ ἔγνω νὰ ἀναθέσῃ ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Δὲν ἐνόμισεν ἡ Ἐπιτροπεία ὅτι ἔδει νὰ ἀναμένῃ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς Λευκωσίας ἀπὸ τῆς γενναιοδωρίας φιλομούσων ἰδιωτῶν ἢ ἄλλων προσώπων ἢ εὐαγῶν καθιδρυμάτων, ἀλλ' ἔχει πάντοτε ἕτοιμα τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα. Ἔχει ἐντόκως κατατεθειμένας 1000 λίρας ἀπὸ κληροδοτημάτων καὶ ἕτοιμον πάντοτε τὸ ἀναγκαῖον δάνειον παρὰ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου δυνάμει τῆς γενομένης τροποποιήσεως τοῦ περὶ Παιδείας Νόμου, ὥστε ἅμα τὰ σχέδια συντελεσθῶσιν ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ Τμήματι τῶν Δημοσ. Ἔργων, ἡ ἀνέγερσις τῶν ἐν λόγῳ Ἐκπαιδ. Καταστημάτων θὰ ἄρξηται καὶ ἐντὸς ἔτους θὰ συντελεσθῇ, εἰς ταύτην δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ ἡ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ἐκ θεμελίων ἀνοικοδόμησις.

Πᾶσα τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη βεβαίως ἀνήκει εἰς τοὺς φιλομούσους δωρητὰς, ὅσοι προικίζουσι τὰς κοινότητας διὰ μεγαλοπρεπῶν δημοσίων καταστημάτων διὰ τῆς φιλομούσου γενναιοδωρίας των, ἀλλ' εἶνε προτιμότερον ἡ κοινότης νὰ γένηται ἱκανὴ ὅπως ἐπαρκῇ εἰς πάσας τὰς ἀνάγκας αὐτῆς δι' ἑαυτῆς, χωρὶς νὰ θέλῃ τὴν φιλομουσίαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν αὐτῆς νὰ ἀναπληρῶσιν εἴτε ἰδιωτικὰ πρόσωπα εἴτε ἄλλα καθιδρύματα.

Ὅτε κατηγορεῖτό ποτε ὁ μέγας Περικλῆς ὅτι ἐσπατάλησε τὰ ἀπὸ τῶν συντάξεων τῶν Συμμάχων ἀποτεθειμένα χρήματα εἰς ἀνέγερσιν τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῶν Προπυλαίων καὶ εἰς ἄλλα μνημεῖα ἀθάνατα παραμένοντα μέχρι σήμερον, ὁ μεγαλόψυχος ἀνὴρ προέτεινεν εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων νὰ πληρώσῃ ὅλον τὸ δαπανηθὲν ποσόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ ν' ἀναγραφῇ ἐπὶ τῶν μνημείων ἐκείνων ὅτι κατεσκευάσθησαν δαπάναις τοῦ Περικλέους.

Οἱ μεγαλόφρονες Ἀθηναῖοι ἀπέκρουσαν τὴν γενναιόφρονα πρότασιν, ἀπαξιοῦντες καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Περικλέους αὐτοῦ εὐεργεσίαν.

ΟΥΧΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΑΛΛ' ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ

Οἱ δημοσίᾳ συζητοῦντες καὶ ἀντεγκαλούμενοι καὶ κατακρίνοντες ἀλλήλους καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν κρίσιν τοῦ Κοινοῦ πρέπει νὰ προσδοκῶσι καὶ νὰ ἀποδέχωνται τὴν ἐπίκρισιν παρ' οἱουδήποτε πολίτου, καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην καὶ ἀπὸ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ ἐπεκρίναμεν τὴν πορείαν καὶ τὴν τροπὴν τῆς δημοσιογραφ. λογομαχίας τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ κ. Καθηγητοῦ τῶν Παιδαγωγικῶν ἐν τῷ Π. Διδασκαλείῳ.

Διαιτηταὶ τῇ συναινέσει μόνον τῶν διαφερομένων μερῶν ἐπιλαμβάνονται τῆς διευθετήσεως τῆς ἔριδος, ἐνῷ ἐπικριταὶ δικαιοῦνται νὰ γένωνται πάντες οἱ πολῖται, ἅμ' ὡς εἰς τὴν ἔριν προσδοθῇ δημόσιος χαρακτὴρ διὰ τῆς δημοσιογραφίας.

Ἡ ἐπίκρισις δὲν ἠδύνατο νὰ περιέχῃ ὕβριν οὐδεμίαν, σκοποῦσα κυρίως νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐριζόντων καὶ καταδήλωσῃ τὴν πραγματικὴν ἐντύπωσιν τοῦ Κοινοῦ ἀπὸ τῆς ἐκτραπείσης συζητήσεως.

«Ἐὰν ψυχραίμως ἀνεγίνωσκεν ὁ κ. Χ. Μαραθεύτης τὴν ἐπίκρισιν ἡμῶν θὰ κατεμάνθανεν εὐχερῶς ὅτι ἀπηλλάξαμεν τὰς Ἀστικὰς Σχολὰς τῆς εὐθύνης διὰ τὸ ἦθος τῶν μαθητῶν τοῦ Προτύπου, ἀποδόντες τὴν εὐθύνην ὅπου ἀνήκει αὕτη, ἐνῷ αὐτὸς ὁ κ. Μαραθεύτης, προβαλὼν ὡς ἐπιχείρημα τὸ ἐπεισόδιον ἀνισορρόπου μαθητοῦ, ἐφάνη θέλων νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην ἐπὶ τὰ Νηπιαγωγεῖα ἢ ἐπὶ τὸν κ. Ορέστην Χριστίδην, οὐδὲ διενοήθημεν ἄλλως νὰ μετάσχωμεν τῆς συζητήσεως ὑπὲρ οὐδετέρου τῶν διαφερομένων, ἀποδοκιμάζοντες αὐτὴν ὡς ἄκαιρον καὶ ἀντιπαιδαγωγικήν.

Ἀποκρούει ὁ κ. Μαραθεύης τὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν ὅτι αὐτὸς προὐκάλεσε τὴν ἔριν σκαιῶς ἀποδοκιμάσας τὴν σύνταξιν τοῦ Προτύπου.

Αὐτὸς ὁ κ. Μαραθεύτης, ἐντούτοις ἀρχόμενος τῆς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀναγκαία ἐξήγησις» διατριβῆς του ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1463 φύλλῳ τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἔγραφεν:

«Ἐν τῇ δευτέρᾳ μου ὁμιλίᾳ, τῇ γενομένῃ τῇ 22α λήξαντος ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης εἰσηγησάμην καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἱδρυθέντος Προτύπου».

«Τοῦτο, ὡς ἐπόμενον, ἀπήρεσεν εἰς τὸν ἐν τῷ Παγκυπρίῳ Διδασκαλείῳ καθηγητὴν τῶν Παιδαγωγικῶν κ. λ. π.

Ἡμεῖς ἐχαρακτηρίσαμεν σκαιὸν καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸ ὕφος τῆς ἐκφράσεως τοῦ κ. Μαραθεύτου ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του ἐκείνῃ περὶ τοῦ προτύπου, τιτρώσκουσης οὐ μόνον τοῦ κ. Χριστίδου τὴν φιλοτιμίαν ἀλλὰ καὶ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Π. Διδασκαλείου. Σκαιότεραν δὲ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἔκφρασιν ἐν τῇ προκειμένῃ διατριβῇ του ὁ κ. Χ. Μαραθεύτης ἀποκαλῶν γεννηθέντα ἔρωτα τὸ πρότυπον.

Ἂν οὕτως ἐχαρακτηρίζετο οἱαδήποτε πρότασις ἢ σύστασις τοῦ κ. Μαραθεύτου ἐκτελουμένη, δὲν θὰ ἦτο κατ' αὐτοῦ ὕβρις σκαιοτάτη, κατά τε τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς παιδαγωγικῆς ἀξίας του;

Οὐδεμίαν ἄρα εἴπομεν ὕβριν γράψαντες ὅτι ὁ κ. Μαραθεύτης μετῆλθεν ὕφος σκαιὸν πρῶτος ἀρξάμενος χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' εἴπομεν αὐτὸ τὸ γεγονὸς ὡς ἔχει, οὐδ' εἴχομεν πρὸς τοῦτο οἱονδήποτε λόγον.

Ὡς πρὸς τὴν ἐντύπωσιν τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τῶν διατριβῶν τῶν δύο διαφερομένων, πιστεύομεν ὅτι διερμηνεύομεν πιστῶς ταύτην γράψαντες ὅσα ἐγράψαμεν, ἐὰν δὲ ἐπιμένωσιν ἀμφότεροι ἐκτιθέμενοι ἐνώπιον τοῦ Κοινοῦ, τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι ἐλαύνονται μόνον ὑπὸ παθῶν προσωπικῶν καὶ οὐχὶ ὑπὸ διαφέροντος ὑπὲρ τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς ὀρθοτέρας ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Οὐδένα πείθει ὁ κ. Μαραθεύτης ὅτι ἀγνοεῖ ὁ κ. Χριστίδης τί ἐστὶν ἀγωγὴν καὶ μόρφωσις, διδάκτωρ ὢν τῆς φιλολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τετραετίαν ὅλην διακούσας τὰ φιλοσοφικὰ καὶ παιδαγωγικὰ ἐν Γερμανίᾳ, διότι οὕτω θὰ κατεδίκαζεν ἑαυτὸν μάλιστα ὁ κ. Μαραθεύτης πρῶτον. Ἀλλ' οὔτε ὁ κ. Χριστίδης ἐδικαιοῦτο νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν μακρὰν διδακτικὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν ἔμπρακτον παιδαγωγικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Χ. Μαραθεύτου.

Ὀφείλουσιν ἀμφότεροι νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι δὲν ἐγένοντο τέλειοι ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ πράξει, ἀλλ' ὅτι δύνανται πολλὰ νὰ ὠφεληθῶσι καὶ ὠφελήσωσι τὰ ἐκπαιδευτήρια συνεργαζόμενοι μετὰ ζήλου καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως, ἅτινα ὑπάγορεύει θερμὸν καὶ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων. Αἱ ἐγκωνεῖαι καὶ οἱ μυκτηρισμοὶ καὶ αἱ ὕβρεις οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸ ὡραῖον ἐθνικὸν ἔργον αὐτῶν.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν οἱ ὑποθάλποντες τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν, διαβεβαιοῦντες αὐτοὺς ὅτι γικῶσι καὶ ἐξαίρονται ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, ἂς μὴ πιστεύσουν εἰς αὐτοὺς, διότι δὲν πιστεύουσιν οὗτοι εἰς ὅσα λέγουσιν, ἀλλ' ἀρέσκονται τερπόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀμοιβαίου διασυρμοῦ τῶν ἄλλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Φρ. 5,000,000

Ἕδρα ἐν Ἀθήναις, Ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 33.

Ἐργοστάσια ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Εἰς ὅλας τὰς πεπολιτισμένας χώρας ἡ γεωργία ἀνεπτύχθη τερατώδεις διὰτῆς χρήσεως γεωργικῶν μηχανῶν καὶ τελείων ἐργαλείων, καὶ μετ' αὐτῶν ἀναποσπάστως συνδέεται καὶ ἡ ἀπαραίτητος χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων.

Καὶ ἐν Κύπρῳ, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Γεωργ. Τμήματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας δι' εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου αὐτῆς κα τῆς μονίμου ἀντιπροσωπείας της ἡ ἀπὸ τῶν χημικῶν λιπασμάτων μεγάλη ὠφέλεια ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὰς πλείστας γεωργικὰς τάξεις.

Ἐρωτήσατε τὸ διαμέρισμα Μόρφου καὶ θὰ ἀπαντήσωσι ὅλοι οἱ καλοὶ γεωργοὶ ὅτι ἡ παραγωγὴ τῶν κουκιῶν ἐτριπλασιάσθη καὶ ἡ ποιότης των ἐγένετο ἄριστη.

Ἐρωτήσατε τὸ ἀνατολ. διαμέρισμα Ἀμμοχώστου, καὶ οἱ καλοὶ γεωργοὶ θὰ ἀπαντήσωσιν ὅτι ἡ παραγωγὴ τῶν πατατῶν ἐτετραπλασιάσθη καὶ ἡ ποιότης των ἀπέβη μοναδική.

Ἡ **Ἄχνα** μέχρι τοῦ 1911 μεγίστην παραγωγὴν πατατῶν εἶχε 400 000 δκάδ. περίπου, καὶ κατὰ τὸ 1914 ἔφθασεν αὕτη εἰς 1,200,000 δκάδας ἤτοι τριπλάσιαν, καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γενικὴν χρῆσιν τῶν καταλλήλων χημικῶν λιπασμάτων. Αἱ πατάτες τῆς Ἄχνας ἀπολαμβάνουσιν εἰς τὰς ἡμετέρας καὶ εἰς τὰς Αἰγυπτιακὰς ἀγορὰς 6—10 ο/ο ἐπὶ πλέον τῶν τιμῶν τῶν ἄλλων μερῶν, χάρις εἰς τὴν γενικὴν καὶ κατάλληλον χρῆσιν τῶν εἰδικῶν λιπασμάτων.

—Διὰ μιᾶς λιπάνσεως δύο ἐπιτυχεῖς συγκομιδαί.

Ὅλοι οἱ καλοὶ γεωργοὶ γνωρίζου

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας τὸ Νομοθετικὸν ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

Κατατίθεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς αἱρετῆς Ἐπιτροπείας σχέδιον ἀντιφωνήσεως ἐκ τῶν ἑπομένων τριῶν παραγράφων, αἵτινες καὶ ἐπιψηφίζονται, ἐνισταμένων τῶν Μωαμεθανῶν:

Ἐξοχώτατε,

1.) Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον ἐξαιτεῖται τὴν ἄδειαν νὰ προσφέρῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸ προσφωνήσει τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος καὶ ταὐτοχρόνως, νὰ προσφέρῃ τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ ἐπὶ τῷ εἰς τὸ διαπρεπὲς ὑπούργημα Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τῆς Νήσου ταύτης διορισμῷ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

2.) Τὸ Συμβούλιον ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συμπαθεῖ μνείᾳ, τῇ γενομένῃ περὶ τοῦ μακαρίτου Χριστοδούλου Σώζου, οὗ τὴν διὰ τῆς χειρὸς τοῦ θανάτου ἀφαίρεσιν πάντες θρηνοῦμεν. Ἡ μνήμη αὐτοῦ θὰ τιμᾶται ἐπὶ γενεὰς ὑπὸ παντὸς Κυπρίου, ὡς μνήμη ἀνδρὸς, ὅστις πρόκειται ὑπόδειγμα πολίτου πατριώτου.

3) Τὸ Συμβούλιον διαβεβαιοῖ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα περὶ τῆς μυχιαιτάτης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὑποστηρίξεως ἐν τῷ δικαίῳ ἀγῶνι, τῷ διξευγομένῳ εἰς προάσπισιν τῆς ἀσκηθείσης ἐλευθερίας κατὰ τῆς στρατιωτικῆς τυραννίας. Ἡ χώρα φυλάττουσα τὰς πολυχιλιετεῖς ἱστορικὰς παραδόσεις, ἐτάχθη, ἀπὸ πρώτης, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν φιλελευθέρων ἐθνῶν, ἅτινα ἔχουσι διακηρύξει ὡς σκοπὸν τοῦ πολέμου τὴν ἐλευθερίαν τῶν μικρῶν ἐθνῶν καὶ ἅτινα ἔχουσιν ἐπιστήριξει τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων, ἣν ἀνελεύθερα ἔθνη ἐζήτησαν νὰ καταπιστώσωσιν».

Εἰς τὰ ἐπιψηφισθέντα ταῦτα τρία πρῶτα ἄρθρα ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Πασχ. Κωνσταντινίδης κατὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων του προέτεινεν ὡς τελευταῖον ἄρθρον τῆς ἀπαντήσεως τὸ ἑξῆς:

«Τὰ Ἑλληνικὰ μέλη τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου ἑρμηνεύοντα τὴν γνώμην καὶ τὰς ἰδέας τῶν 415 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου ἐχούσι πλήρη πεποίθησιν ὅτι νῦν, ὅτε τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τῆς φιλελευθέρας προστατίδος ἠθελοῦν διὰ τῆς ἄρσεως παντὸς ἐπιπροσθοῦντος ἐμποδίου, ἡ μεγάλη ἀρχὴ τῶν ἐθνικοτήτων, ὑπὲρ κατισχύσεως τῆς ὁποίας ἀγωνίζεται νῦν μετὰ τῶν Συμμάχων ἡ Ἀγγλία, θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐν Κύπρῳ διὰ τῆς πολιτικῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ ὁμοφύλου Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, Βασιλείου φίλου καὶ συνεργάτου τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν κοινῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.»

Ἡ τελευταία αὕτη παράγραφος τιμᾷ τὸν τε εἰσηγητὴν καὶ τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους του, καίτοι δὲ κατεψηφίσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Μωαμεθανῶν, διερμηνεύει πάντοτε τὸ γνήσιον φρόνημα καὶ τὴν στερρὰν ἀπόφασιν τῶν 415 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου.

Ἀτυχὴς, ἀτυχεστάτη εἶνε ἡ παράγραφος, ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸν ἔνδοξον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Χριστοδούλου Σώζου, ἐν ᾧ μνημονεύεται οὗτος ὡς μακαρίτης, ὡσεὶ ἀπέθανεν ὑπὸ φθινάδος τινος νόσου ἐπὶ τῆς κλίνης του ὅπου **ἀφήρεσεν αὐτὸν ἡ χεὶρ τοῦ θανάτου (!)**

Ὁ ἀείμνηστος ἥρως ἀντεμετώπισε τὸν θάνατον ἐπὶ τῶν ἠπειρωτικῶν ὀρέων βάλλων κατὰ τῶν προαιωνίων τυράννων τοῦ Ἑλληνισμοῦ θανασίμους σφαίρας καὶ ἀναβοῶν. **«Πάρ' τον κι' αὐτὸν κύρ λοχαγέ! Νὰ κι' ἄλλον κύρ λοχαγέ!»**

Καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτου ἐνθουσιασμοῦ πεσὼν δὲν ἀπέθανεν ἀλλ' ἀνεδείχθη ἀθάνατος καὶ ἔνδοξος ἥρως.

Φυλάξατε τὰ δάκρυα καὶ τοὺς θρήνους σας, κύριοι νομοθέται, δι' ὅσους ἐκ τῶν συναδέλφων σας ἡ χεὶρ τοῦ θανάτου θὰ ἀφαιρέσῃ ὑπὸ κρυολογήματος ἢ γήρως, ἵνα μακαρίσητε αὐτούς, ὁ ἀθάνατος ἥμως **Σώζος** ἔρριψε τὰς πύλας τῆς ἀθανασίας πατήσας τὸν θάνατον καὶ ζῇ ἐσαεὶ ἔνδοξος ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Παν-ελληνίου.

Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ ὀνομάσῃ τοὺς Κυπρίους Ἕλληνας νομοθέτας, ὅτι δὲν ἠθέλησαν νὰ τιμήσωσιν ἑαυτοὺς ἀπονέμοντες τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς ἡρωϊκὸν συνάδελφον αὐτῶν, ὃν παρέστησαν ὡς κοινὸν νεκρὸν καὶ ὡς γράδια ἔστησαν μοιρολόγια περὶ τὴν σορὸν αὐτοῦ.

Ὁ Ἕλληνες Νομοθέται πεποιθότες ὅτι αὐτοὶ ἐκπροσωποῦσι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὸ φρόνημα τῶν 415 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου, ὤφειλον νὰ σύντάξωσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἴδιον ὅλως σχέδιον Ἀντιφωνήσεως, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως καὶ ἀδιαφορούντες περὶ τῆς γνώμης καὶ τῆς ψήφου ἄγγλων καὶ τούρκων. Αἱ ἐννέα ψῆφοι αὐτῶν ὁμόφωνοι καὶ ὁμόρροποι θὰ παρεῖχον εἰς τὸ σχέδιον αὐτῶν τὸ ἐπισημότατον κῦρος καὶ τὴν μόνην ἀληθῆ ἀντιφώνησιν.

* * *

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ψήφισμα ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ πρεσβυτάτου τῶν Ἑλλήνων νομοθετῶν κ. Πασχ. Κωνσταντινίδου τὸ ἑπόμενον ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου παρακολουθοῦν μετ' ἀνεκφράστου συγκινήσεως τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα, ὃν διεξάγει σήμερον μετὰ τῶν συμμάχων κρατῶν ἡ Ἀγγλία.

Ψηφίζει:

Α'. Τὰ Ἑλληνικὰ αὐτοῦ μέλη μνήμονα τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν, ἃς τὸ φιλελεύθερον Βρεττανικὸν ἔθνος προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας μέχρι σήμερον, καὶ ἀκολουθοῦντα τὰς φιλελευθέρους παραδόσεις τῆς φυλῆς των, ἐκφράζουν τὴν ἀπεριόριστον αὐτῶν συμπάθειαν, πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀποστέλλουσι χαιρετισμὸν τιμῆς καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὰ γενναῖα τέκνα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται νῦν εἰς τὰ πεδία μυριονέκρων μαχῶν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μεγάλων ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἠγωνίσθη ἀπὸ τῆς εἰς τὸν κόσμον ἐμφανίσεως αὐτῆς, μέχρι σήμερον, ἡ Ἑλληνικὴ φυλή.

Β'. Θεωροῦσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ γενομένην πολιτικὴν μεταβολὴν διὰ τῆς ἀποκοπῆς καὶ τοῦ τελευταίου πολιτικοῦ δεσμοῦ τοῦ ἑνοῦντος τὴν Κύπρον μετὰ τῆς Τουρκίας ὡς συνεχιζουσαν τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τῆς φιλελευθέρας προστατίδος ἐν Κύπρῳ καὶ ἐπιτρέπουσαν Αὐτῇ νὰ συμπληρώσῃ ἀκωλύτως τοῦτο, ἀνταποκρινομένην εἰς τὸν βαθύτατον καὶ προαιώνιον πόθον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ὅπως ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπ' αὐτοῦ αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐθνικοτήτων διὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, μεθ' οὗ συνδέουν αὐτὸν ὁ ἄρρηκτος δεσμὸς τοῦ αἵματος, κοινὴ μακροτάτη ἱστορία καὶ ταὐτότης ἐθνικῆς συνειδήσεως.»

Οἱαδήποτε καὶ ἂν γένηται ἡ τύχη τοῦ ψηφίσματος, θὰ ἀποτελέσῃ τοῦτο τὴν λαμπροτέραν ἀφετηρίαν τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας τῆς Νήσου, ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὰς Βρεττανικὰς κτήσεις, καὶ τὸ σύμβολον τῆς πολιτικῆς πίστεως τοῦ τε λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Εὐχόμεθα ἵνα οἱ Ἕλληνες νομοθέται οὐδὲ ἐπ' ἐλάχιστον παρεκκλίσωσι τοῦ δρόμου ὃν ἐχάραξαν διὰ τοῦ ψηφίσματος τούτου.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ

Τῇ π. Τετάρτῃ τὸ ἄνωθι ψήφισμα κατετέθη, καὶ ἐγένετο μακρὰ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις μεθ' ὃ κατεψηφίσθη ὑπὸ τῶν ἡνωμένων ἀδελφικῶς ψήφων ἄγγλων καὶ τούρκων. Μετὰ τοῦτο ἡ Ἕδρα ἐδήλωσεν ὅτι τό τε ψήφισμα καὶ τὰ πρακτικὰ πασῶν τῶν συζητήσεων θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς Ἀγγλίαν.

Μετὰ τοῦτο ἐψηφίσθη Νομοσχέδιον δι' οὗ ὁ ἰσχύων ἐν Κύπρῳ νόμος περὶ γάμου ἄγγλων ὑπηκόων δὲν ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς νέους ἄγγλους ὑπαλλήλους, ὁ δὲ περὶ ἐνηλικιότητος τῶν ἰθαγενῶν ἄγγλων ὑπηκόων νόμος δὲν θὰ ἰσχύῃ διὰ τοὺς Βρεττανούς.

Μετὰ τοῦτο τὸ Νομοθετικὸν ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον ἵνα συγκληθῇ ἀργότερον, πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν περισσευμάτων, ἐγκριθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΑΚΡΙΔΩΝ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ π. μηνὸς Μαρτίου σποραδικὰ σμήνη ἀκρίδων ἐπέσκηψαν εἰς τὰς νοτιανατολικὰς ἀκτὰς καὶ τὰς παρακειμένας χαίας τῆς Νήσου εἰς ταῦτα ἐπηκολούθησαν νέα σμήνη, ἐκ Συρίας προερχόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ μέρος μὲν τούτων κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν μέρος δὲ ἐπέσκηψεν εἰς τὴν Νῆσον ἡμῶν. Ἅπασα ἡ παραλία ἀπὸ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῶν Κλειδῶν (Ἀποσε Ἀνδρέου) μέχρι Ζυγίου βρίθει ἀκρίδων τοιούτων, ἄλλα δὲ σμήνη φαίνεται ὅτι ἔφθασαν μέχρι Πάφου καὶ σποραδικῶς ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ.

Εὐτυχῶς φαίνεται ὅτι καθ' ὅλον μέγιστον μέρος τῶν ἀκριδικῶν νεφῶν κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἄλλως μέγιστον διέτρεχε κίνδυνον πᾶσα ἡ βλάστησις ἐν τῇ Νήσῳ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἄλλη εὐτυχὴς σύμπτωσις εἶνε ὅτι ἐπέσκηψαν αἱ ἀκρίδες αὗται εἰς τὴν Νῆσον κατὰ τὴν κυοφορίαν αὐτῶν, ὡς παρετήρησεν ὁ ἐντομολόγος τοῦ Γεωρ. Τμήματος κ. Ζήνων Σολομίδης, ὅστις μετέβη εἰς τὰ περισσότερον προσβληθέντα διαμέρισμα Ἀμμοχώστου πρὸς ἔρευναν καὶ μελέτην περὶ τοῦ πρακτέου πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης πληγῆς. Ἕνεκα λοιπὸν τῆς κυοφορίας αὐτῶν αἱ ἀκρίδες διάγουσι νήστεις καὶ φθοράν τινα ἐπιφέρουν κυρίως αἱ ἄρρενες τούτων, αἵτινες εἶνε καὶ πολυπληθέστεραι, τῶν πλείστων θηλειῶν καταπεσουσῶν εἰς τὴν θάλασσαν.

Τὰ σπαρτὰ κυρίως ἐμείναν ἀβλαβῆ, προσβάλλουσι δὲ αἱ ἀκρίδες αὗται κυρίως τὰ τρυφερὰ φυλλώματα τῶν γεωμήλων, τοὺς θρίδακας (μαρούλια) καὶ ἄλλας τρυφερὰς βλάστας, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσί τινα καταστροφήν.

Εἰς τὰ διαμερίσματα ταῦτα μετέβη καὶ ὁ ἐπόπτης τῆς καταδιώξεως τῶν ἀκρίδων κ. Μ. Χαρίφης πρὸς ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς καταδιώξεως, καθωρισθησαν δὲ διάφοροι σταθμοὶ εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα πρὸς ζύγισιν καὶ ἀγοράν τῶν συλλαμβανομένων ἀκρίδων πρὸς 2 γρ. κατ' ὀκάν. Αἱ ἀκρίδες αὗται συλλαμβάνονται ἀθρόαι κατὰ τὴν νύκτα, ἐνῷ ἐπικάθηνται πυκναὶ ἐπὶ κλάδων καὶ ἄλλων βλαστημάτων χλωρῶν, ὥστε νὰ συλλαμβάνῃ ἕκαστος τῶν διωκόντων αὐτὰς 15 ὀκ. καθ' ἑκάστην νύκτα. Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐν τῷ σταθμῷ Βαρωσίων ἠγοράσθησαν 1000 ὀκάδες ἀκρίδων.

Ἐὰν δὲν ἐπήνεγκον καταστροφὰς αἱ ἀκρίδες αὗται ἕνεκα τῶν προμνησθέντων λόγων, ὁ ἀπὸ τούτων κίνδυνος εἶνε μέγας ἐν προσεχεστάτῳ μέλλοντι. Διότι κυοφοροῦσαι αὗται ἐξ τοῦ ἔτους τίκτουσαι περὶ τὰ 40 ὠάρια ἑκάστη, καὶ ὅσαι τούτων δὲν συλληφθῶσι θὰ ἐμφυτεύσωσι τὰ ὠάρια των εἰς ἀμμώδη ἐδάφη, ἀπὸ τῶν ὁποίων θὰ ἀνεξέλθωσι νέφη ἀκρίδων κατὰ τὸ φθινόπωρον.

Διὰ ταῦτα τὸ Γεωργ. Τμῆμα ἀπέστειλε τὸν ἐντομολόγον κ. Ζήνωνα Σολομίδην ἵνα παρακολουθήσῃ καὶ ὁρίσῃ τοὺς τόπους τῆς ἐναποθέσεως τῶν ὠαρίων αὐτῶν, ἵνα συλλεγῶσι ταῦτα ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἐπὶ πληρωμῇ συμφερούσῃ κατ' ὀκάν.

Ἅπαντες οἱ χωρικοὶ τῶν προσβληθέντων διαμερισμάτων πρέπει νὰ ὁδηγηθῶσιν ὅπως παρακολουθῶσι τὰς ἀκρίδας καὶ σημειώσωσι τοὺς τόπους τῆς ἐναποθέσεως τῶν ὠῶν αὐτῶν, ἵνα κατόπιν συλλέξωσι ταῦτα εὐχερῶς.

Αἱ ἀκρίδες αὗται προέρχονται ἐκ Συρίας καὶ ἴσως περαιτέρω ἔτι ἐξ Ἀραβίας ἢ Αἰγύπτου, ὅπου ἐσχάτως ὑπερμεγέθη ἐπέσκηψαν νέφη τούτων καὶ κατὰ χιλιάδας τόννων συνελήφθησαν καὶ ἐτάφησαν.

Εἶνε αἱ ἀκρίδες τὰς ἑποίας τρώγουσιν οἱ νομάδες Βεδουῖνοι, καὶ δι' ὧν ἐτράφη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης μετὰ μέλιτος ἀγρίου.

Πρὸς τῷ ἀπὸ τῶν ξένων ἀκρίδων κινδύνῳ, διατρέχει σπουδαῖον κίνδυνον ἡ συγκομιδὴ τῆς Νήσου καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιχωρίων τοιούτων, αἵτινες ἐφέτος ἐπολλαπλασιάσθησαν εἰς βαθμὸν τὰ μάλιστα ἐπικίνδυνον, ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας τῆς διὰ ραντισμοῦ καὶ δηλητηριάσεως καταδιώξεις αὐτῶν.

Μετὰ τὴν καταφανῆ ἀποτυχίαν τοῦ τρόπου τούτου, ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ πάλιν τῆς προτέρας καταδιώξεως, ἥτις ἀπεδείχθη τὰ μάλιστα ἀποτελεσματική, ὅταν γένηται δραστηρία καὶ συστηματική.

ΖΗΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Ἡ ἐξαγωγὴ οἴνων ἐξακολουθεῖ εὐτυχῶς ἐν Λεμεσῷ μετὰ ζωηρότητος, καὶ ἀτμόπλοιον εἰδικῶς ναυλωθὲν ἐφορτώθη καὶ ἀπέπλευσε διὰ Μελίτην ἐνῷ ἡ ζήτησις ἐξ Αἰγύπτου ἐξακολουθεῖ σταθερά.

Εἶνε ἀληθὴς παρηγορία καὶ ἀνακούφισις, διὰ τὰ οἰνοπαραγωγὰ διαμερίσματα τῆς Νήσου ἡ ἔκτακτος αὕτη εὐκαιρία, ἥτις προοιωνίζεται ἄριστον τὸ μέλλον τῆς οἰνοπαραγωγῆς.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ οὐρανὸς συμπληρώσας τὸ ἔργον καταπέμπει βροχὰς σποραδικὰς ἀνὰ τὴν Νῆσον, λίαν εὐεργετικὰς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, φαίνεται δὲ ὅτι θὰ ἀποφύσωσι αὐτὰ γενικῶς καὶ τὰ μέγιστα ὑπὸ τὴν σύγχρονον μιᾶν τοῦ σίτου καὶ παντὸς τῶν θερινῶν προϊόντων.

Μικρα Χρονικα

ΑΙ ΑΚΡΙΔΕΣ πέτονται βαθμηδὸν φερόμεναι ἀπὸ τῶν παραλίων τῆς Νήσου εἰς τὰ μεσόγεια πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς καὶ τοιαύτην εὑρίσκουσιν εἰς τὰς φυτείας γεωμήλων τῆς Ἄχνας καὶ εἰς τοὺς κήπους Βατυλῆς καὶ Ἄσσιας.

***

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ. Τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ἐγένοντο διαγωνισμοὶ μεταξὺ 20 ὑποψηφίων ἐν τῇ **Ἐμπορικῇ Σχολῇ** διὰ τὴν θέσιν βοηθοῦ τοῦ Λογιστηρίου τῆς Τραπέζης Κύπρου. Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐγνώσθησαν ἔτι.

Διὰ τρεῖς θέσεις γραμματέων ΣΤ' τάξεως ἐν τῷ Κτηματολογίῳ ἐγένοντο διαγωνισμοὶ μεταξὺ 10 ὑποψηφίων ἐν οἷς ἠρίστευσεν ὁ κ. **Χρ. Κοκκένης**, πτυχιοῦχος τῆς παρ' ἡμῖν Ἐμπορ. Σχολῆς.

ΕΝ ΜΟΡΦΩι ὑπὸ χρονίας καὶ ὀξείας νόσου ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν προκρίτων τῆς πολίχνης ταύτης

Συμεὼν Χριστοδουλίδης

ἑβδομάδας τινὰς μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του ἐν ἀκμῇ ἔτι τῆς ἡλικίας του καμφθεὶς ὑπὸ βαρειῶν δοκιμασιῶν.

Κατέλιπε μνήμην ἀγαθὴν καὶ ἐκηδεύθη ἐν εἰλικρινεῖ πένθει ὑπὸ πάσης τῆς κοινότητος.

Εἰς τὰ ὀρφανισθέντα τέκνα, καὶ τοὺς φιλοστόργους ἀδελφοὺς εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ τῷ μακαρίτῃ μεταστάντι τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.

ΕΙΣ ΛΕΥΚΑΡΑ τῷ π. Σαββάτῳ ἀπεβίωσε χρηστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα καὶ φιλόστοργος μήτηρ καὶ σύζυγος ἡ

ΜΥΡΟΦΟΡΑ Μ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

ὑπὸ θανατηφόρου δυστοκίας, καταλιποῦσα ἐν ὀρφανίᾳ τρία ἀνήλικα θυγάτρια καὶ ἐν χηρείᾳ ἀπαρηγόρητον σύζυγον.

Ἡ κηδεία ἐγένετο σεμνοπρεπῶς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Σταυροῦ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ὑπὸ παντὸς τοῦ Ἱ. κλήρου καὶ ἐν εἰλικρινεῖ πένθει πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Τὴν ἐξ ὕψους προστασίαν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν καὶ τὴν παρηγορίαν ὑπὲρ τοῦ συζύγου ἐπικαλούμενοι, τῇ μετάσει εὐχόμεθα τὴν ἐν σκηναῖς δικαίων κατάταξιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἀνακύπτων μικρὸν ἀπὸ τῆς πληξάσης με συμφορᾶς ἐκ καθήκοντος ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον Ἀγροτ. Ἰατρὸν κ. Ν. Ἰατρίδην ὑπερανθρώπους καταβαλόντα προσπαθείας πρὸς σωτηρίαν τῆς πολυκλαύστου συζύγου μου καὶ παλαίσαντα πρὸς τὸν θάνατον, ὅστις ἐπῆλθε μοιραίως.

Ἐν Λευκάροις 6 Ἀπριλ. 1915.

Ὁ πενθῶν σύζυγος

Μιχ. Ἀριστείδης.

***

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου πρὸς τὴν βιβλιοπώλιδα τοῦ κ. Μπενάκη, ὅπου ἐγευμάτισε καὶ ἀνεπαύθη, ἐνῷ τὸ Ἑλληνικὸν σταιχεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας διετέλει πάντοτε ἐν ἐξεγέρσει.

Τῇ ἐπιούσῃ Τρίτῃ σιδηροδρομικῶς ἀπῆλθεν εἰς Κάιρον ὅπου ἔσπευσε νὰ χαιρετίσῃ τὸν Σουλτάνον, ἐγένετο δὲ καὶ ἐκεῖ νέα ἀποθεωτικὴ δεξίωσις ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μέχρι τῆς ἀπαύλεως τοῦ κ. Κάσδαγλη, ὅπου θὰ ἐφιλοξενεῖτο.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξ Αἰγύπτου θὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἐλβετίαν, ὅπου θὰ παραμείνῃ μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐπικειμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, δριστικῶς παραιτηθεὶς τῆς πολιτικῆς, καθ' ἃ ἐπανειλημμένως καὶ ἐπιμόνως ἐδήλωσε πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ.

— Η θέσις τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐπαναλαμβάνεται ἐπιμόνως ἡ φήμη περὶ ἀμέσου ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεώς της διατελεῖ εἰς στενὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Κρατῶν τῆς Συνεννοήσεως ὅπως κανονισθῇ ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ σταθερῶν βάσεων. Καὶ ἡ ἐπικοινωνία αὕτη ἐξακολουθεῖ βεβαίως χωρὶς νὰ ἐξάγεται ἐκ τούτου ὅτι ἐπιστρατευόμεθα συντόμως, ὅπως ἐπιμόνως ὡρισμένοι κύκλοι μεταδίδουν. Τοιαῦταχιστον αἱ Κυβερνητικαὶ ἀνακοινώσεις μέχρι τοῦ σημείου τούτου περιορίζονται.

***

Ἀθῆναι 5)18.—Μεγάλην συγκίνησιν παρήγαγεν ἐν Χίῳ ἡ καταδίωξις τοῦ τουρκικοῦ τορπιλλικοῦ ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν πολεμικῶν. Ὁ καιρὸς ἦτο λίαν τρικυμιώδης. Τὸ τουρκικὸν τορπιλλικὸν προέβαλεν ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης καὶ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν τῶν Συμμάχων. Περιέπλεε τὴν Χίον, δρασηρίως καταδιωκόμενον καὶ προσέβαλε τὸ «Μανιτοῦ» καὶ τὸ ἐτορπίλλισεν ἀλλ' ἀπέτυχε. Τὸ «Μανιτοῦ» προὐχώρησε. Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν ἀπεπειράθη νὰ διαφύγῃ διὰ μέσου τῶν νησίδων, ἔχον πεποίθησιν εἰς τὸ ὅτι ἐγνώριζε τὸ βάθος τῆς διώρυχος, ἀλλὰ ταχέως ἠγνόησεν ὅτι τὸ ἐγχείρημα ἦτο ἀνώτερον αὐτοῦ. Ὁ πλοίαρχος ἔρριψε τὸ πλοῖόν του εἰς τοὺς βράχους. 25 Τοῦρκοι καὶ 5 Γερμανοὶ ἐν οἷς ὁ πλοίαρχος ἠχμαλωτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν καὶ θὰ κριθοῦν ἀπομονούμενοι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου.

Προσάραξις ἐν Χίῳ Τουρκικῆς τορπιλλοθέτιδος.

Χίος, 3)16 Ἀπριλίου.—Κατέπλευσε σήμερον ἐνταῦθα μέγα Ἀγγλικὸν πολεμικόν. Ἐξελθόντες ἀξιωματικοὶ μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι ἡ Τουρκικὴ τορπιλλοθέτις «Ἀζίζ» καταδιωκομένη ὑπὸ Ἀγγλικῶν πολεμικῶν ἐξώκειλε παρὰ τὸ χωρίον Καλαμωτὴ τῆς νήσου μας.

Ἕλλην ἀξιωματικὸς συνοδευόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν ἀνεχώρησε πάραυτα ὅπως παραλάβῃ τὸ πλήρωμα τῆς Τουρκικῆς τορπιλλοθέτιδος, ἀποτελούμενον ἐκ 33 ἀνδρῶν.

Ἀξιότ. Κύριε,

Μεθαύριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 4 μ. μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἀγ. Ἀντωνίου οἱ γάμοι ἡμῶν οὓς παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 10)23 Ἀπριλίου 1915.

Οἱ μελλόνυμφοι

Ἰουλία Κ. Τσαγκαρίδου
Μενέλαος Ν. Πουγούκκας.

[ΣΗΜ.—Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι. Οἱ νεόνυμφοι ἀφοῦ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θὰ ἀναχωρήσωσι διὰ Δακατάμιαν].

ΛΑΪΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ "Η ΒΑΣΑ,,

Ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1903 μέχρι 15 Μαρτίου 1915.

1915 Μαρτίου 27.	**Ἔσοδα**	
Ἀπὸ τόκισμα χρημάτων τόκοι	£	153. 4.3
1915 Μαρτίου 27.	**Ἔξοδα**	
Ἀπὸ παρακαταθήκας· οἱ προσωρ. τακτοποιηθέντες τόκοι	£	21. 0.0
Ἀπὸ μερίδα ἐξόδων μισθοῦ γραμματέως	»	25. 0.0
Ἀπὸ μέρισμα 207 νέων μετοχῶν πρὸς γρ. 43	»	49. 9.0
Ἀπὸ μέρισμα 6 παλ. μετοχῶν πρὸς £0.8.0	»	24. 0.0
Ἀπὸ μέρισμα· τόκους ποσεχοῦς χρήσεως	»	3.15.3
	£	123. 4.3.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

1915 Μαρτίου 27.	**Ἐνεργητικὸν**	
Εἰς γρεῖα εἰσπρακτέα τὰ διὰ γρεῖαν ὀφειλόμενα	£	1184.10.8½
Εἰς παρακαταθήκας Τόκοι ὀφειλόμενοι ἐκ τῶν ἀτακτοποιήτων Γρεῖαν	»	19. 0.0
Εἰς Ταμεῖον Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητά	»	3.16. ½
	£	1207. 7.0
1915 Μαρτίου 27.	**Παθητικὸν**	
Ἀπὸ παλαιοὺς μετόχους Ἀξία 60 παλαιῶν μετοχῶν πρὸς £4.8.4	£	265. 0.6
Ἀ

ΔΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΘΑ ΕΠΟΛΕΜΕΙ Η ΕΛΛΑΣ

Ἡ ἡμιεπίσημος Ρωσσικὴ ἐφημερὶς «Ρωσικὸς Λόγος» ἀπαντῶσα εἰς ὑπαινιγμὸν τῶν «Τάϊμς» περὶ διεθνοποιήσεως τῶν Πορθμῶν, γράφει:

«Ὁ Βόσπορος, λέγει, καὶ τὰ Δαρδανέλλια πρέπει τὰ εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας τῶν Ρώσσων, καθόσον ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει ἀνάγκην διεθνοῦς ἐλέγχου πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης διὰ τῆς ὁποίας ἐξασφαλίζεται ἡ ἐλευθέρα διάβασις. Ἕνας τοιοῦτος ἔλεγχος θὰ κατεβίβαζε τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ Μ. Δύναμιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Κων)πολιν, τῆς ὁποίας ἡ τύχη εἶνε ἀπολύτως συνδεδεμένη μὲ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Βοσπόρου, πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Βοσπόρου ἀπὸ τὰς βλέψεις τῶν ἐχθρικῶν Δυνάμεων εἶνε ἀναγκαίας ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ ἡ παραλία τοῦ Μαρμαρᾶ μὲ ἔδαφος τὸ ὁποῖον νὰ φθάνῃ τὴν γραμμὴν Αἶνου-Μηδείας, ὄπισθεν τῆς ὁποίας ἀρχίζει ἡ σφαῖρα ἐπιρροῆς τῆς Βουλγαρίας. Μεταξὺ τῶν ἐναντίον τῆς Γερμανίας ἀγωνιζομένων Συμμάχων δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης.

Ἡ Ρωσσία μὲ ὅλην τὴν καλὴν της πίστιν ἀναγνωρίζει τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν Ἀραβίαν, τὴν Μεσοποταμίαν καὶ εἶνε ἑτοίμη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Συρίαν ὡς ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς σφαίρας τῆς ἐπιρροῆς τῆς Γαλλίας. Χωρὶς ὅμως μίαν τελικὴν καὶ ὁριστικὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, οὐ ἄλλο σκοπὸ τοῦ ἀμφιρυθοῦ πολέμου δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν. Ἡ Κων)πολις καὶ ἡ Ἁγία Σοφία εἶνε σύμβολα ὄχι μόνον τοῦ μεγαλείου τῆς Ρωσσίας ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου».

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἐφημερὶς «Ρωσσικαὶ Εἰδήσεις» τῆς Μόσχας δημοσιεύουσι τὰ ἑπόμενα:

Ὁ πρὸ τινων ἡμερῶν ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα ἀκόλουθος τῆς ἐν Ἀθήναις Ρωσσικῆς πρεσβείας εἰς συνέντευξιν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι κρίσεως ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα.

«Ἀπατῶνται οἰκτρῶς οἱ νομίζοντες ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ κ. Βενιζέλου δηλοῖ μεταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Αὐστρογερμανικὴν συμμαχίαν. Αἱ προφορικαὶ ἐξηγήσεις ἃς ὁ κ. Γούναρης ἔδωκε πρὸς μέλη τῆς Ρωσσικῆς πρεσβείας ἐν Ἀθήναις καὶ αἱ διὰ τῶν ἐφημερίδων γενόμεναι δηλώσεις βεβαιοῦν ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ κ. Βενιζέλου σημαίνει μόνον ἄρνησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄμεσον δρᾶσιν μετὰ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, οὐδαμῶς δὲ ἀπομάκρυνσιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῆς εὐμενοῦς πρὸς τὴν Τριπλῆν Συνεννόησιν συδετερότητος.

Ἡ πραγματικὴ ἀξία τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ἀσήμαντος, διότι ἐδαφικῶς αὕτη δὲν συνορεύει μετὰ τῆς Τουρκίας, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς στόλος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν συμμαχικὸν εἶνε ἀνάξιος λόγου καὶ μικρὰν ἢ μᾶλλον οὐδεμίαν θὰ παρεῖχε συνδρομήν.

Πολὺ μεγαλειτέρα εἶνε ἡ ἐκ τῆς εὐμενοῦς οὐδετεροτητος συνδρομὴ τῆς Ἑλλάδος ἐκδηλουμένη εἰς ἐλευθέραν διὰ τῆς Θεσσαλονίκης διέλευσιν φορτίων καὶ ἐφοδίων χάριν τῶν ἀναγκῶν τῶν συμμάχων καὶ εἰς τὴν πρὸς αὐτοὺς παραχώρησιν τῶν νήσων ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς βάσις τῶν ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ Γερμανικὴ διπλωματία παγγυρίζει νίκην Καδμείαν, διότι χωρὶς νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὴν τὴν πᾶσιν τῆς εὐμενοῦς ὑπὲρ τῆς Συνεννοήσεως οὐδετεροτήτος, διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ἠνοίξεν ἀφασσον μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους διεγείρασα τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΔΙΑΛΑΚΤΟΙ

Θεσσαλονίκη, 1)14.—Κατ' ἀναμφιρρήτους πληροφορίας ἐκ Σόφιας, ὅπως ὁ Βουλγαρικὸς Τύπος σχολιάζει ποικιλοτρόπως καὶ ἀνοήτως τῶν πολιτικῶν ἀποχρώσεων, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὑπομνήματα τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν Βασιλέα. Ἄξιον προσοχῆς καὶ ἰδιοτέρας σημασίας εἶνε τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὰ Δίκαια», ὁ γράψας τοῦ πρωθυπουργοῦ Γ. Δοκιάνωφ. Μεταξὺ ἄλλων γράφει καὶ τὰ ἑπόμενα:

Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ κυβερνητικοὶ διπλωματικοὶ, καὶ πολιτικοὶ κύκλοι δὲν ἀποδίδουν ἐπιτακτὸν σημασίαν εἰς τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Βενιζέλου. Αἱ σχεδιαζόμεναι παραχωρήσεις ὑφ' οὗς ὅρους διεπυπώθησαν καὶ ὅλως γίνονται σήμερον γνωσταί, οὐδέποτε θὰ ἐγίνοντο δεκταὶ ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, διότι οὐχὶ μόνον αἱ Βουλγαρικαὶ ἀπαιτήσεις ἐπεκτείνονται εἰς πολὺ περισσοτέρας τῶν δύο τετραγωνικῶν χιλιομέτρων τῆς Μακεδονικῆς γῆς, ἃς ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο διατεθειμένος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ διότι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις δὲν ἠδύνατο καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως εἰς ἀντάλλαγμα μιᾶς ἀσημάντου σχετικῶς παραχωρήσεως προσαρτήσῃ ἡ Ἑλλὰς ἀλλαχοῦ τοιαῦτα τμήματα ἅτινα θὰ ηὔξανον τὸ ἔδαφος αὐτῆς κατὰ ἑπτὰ ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας τετραγ. χιλιόμετρα καὶ τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς εἰς 8 ἑκατομμύρια.

Ὁ πολιτικὸς συνδυασμὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἕνωσιν τοῦ Ἑλλην. λαοῦ καὶ τὴν ἵδρυσιν μεγάλης Ἑλλάδος. Τοῦτο ὅμως ἀντίκειται εἰς τὰ ὑψηλὰ συμφέροντα, εἰς τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βουλγαρίας, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλγαρία ἠδύνατο νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς Ἑλλάδος».

Ο ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 6)19 Ἀπριλίου.— Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθὲν Παρισίων: Ἐπαισθητὴ πρόοδος ἐγένετο εἰς τὰ Βόσγια ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Φέχτ. κατελάβομεν μίαν ἀντῆρίδα (*Spur*) ἐπὶ τῆς βορείας ὄχθης δυτικῶς τῆς Κτσερκάλλ καὶ ἐπὶ τῆς νοτίας ὄχθης, οἱ Κυνήγοι λαμπρῶς κατέλαβον τὴν κορυφὴν τοῦ Σιαλρφοϊρηθ.

Τρεῖς Γερμανικαὶ ἀντεπιθέσεις ἐν Νοτρὲ Δὰμ δὺ-λορέττ ἀνεκόπησαν· τὰ στρατεύματά μας στερρῶς διωργάνωσαν τὸ κερδηθὲν ἔδαφος· βαρὺ πυροβολικὸν ἐβομβάρδισε τὰ ὑπόγεια, ἐν Πασλὺ ἐπὶ τῆς Αἴσνης, ὅπου ἐσκέπτοντο οἱ Γερμανοὶ, καὶ αἱ ἐκρήξεις ἐδείκνυον ὅτι πολλὰ ἔχουσι κρημνισθῆ· μάχαι πυροβολικοῦ ἐξηκολούθησαν εἰς Πουὰ-Μορτμάρ, δὲν συνωδεύθησαν ὅμως καὶ ὑπὸ ἐνεργειῶν πεζικοῦ.

Μετὰ σφοδρὸν βομβαρδισμὸν, γερμανικὸν τάγμα ἐπετέθη βορειοδυτικῶς τοῦ Ὄρβεῦ, ἐν Ἀλσατίᾳ, ἀλλ' ἀπεκρούσθη. Ὁ ἐχθρὸς ἐγκατέλιπε πολλοὺς νεκροὺς εἰς τὸ μέτωπον τῶν χαρακωμάτων μας καὶ ἠχμαλωτίσαμεν ἀριθμόν τινα.

Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθὲν Παρισίων: Ἡ ἡμέρα παρῆλθε σχετικῶς ἥσυχος. Ἐγένοντο μονομαχίαι πυροβολικοῦ καὶ τοπικαὶ ἐνέργειαι πεζικοῦ· τὸ πυροβολικόν μας ἐσταμάτησε τὴν γερμανικὴν ἐπίθεσιν εἰς τὸ δάσος Στούαρτ καὶ εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Αἴσνης συνεκροτήσαμεν μάχην διὰ τῆς λόγχης προξενήσαντες βαρείας ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρόν: Διάφοροι ἀσθενεῖς γερμανικαὶ ἐπιθέσεις εἰς τὸ δάσος Πορρουὰ ἐν Λωρραίνῃ εὐχερῶς ἀπεκρούσθησαν. Οἱ Γερμανοὶ ἐν Ἀλσατίᾳ τρὶς ἐπετέθησαν ἀνεπιτυχῶς κατὰ τῶν χαρακωμάτων μας εἰς τὸ μικρὸν Βαϊτσακκερκοπφ.

7)20.—Οἱ Βρεττανοὶ κατέλαβον 200 μέτρων γερμανικὰ χαρακώματα ἐν Βελγίῳ παρὰ τὴν Τζβαρτέλεν καὶ ἐκράτησαν καὶ ἠδραίωσαν τὸ κερδηθὲν ἔδαφος παρὰ τὰς ἐπιθέσεις.

Ἐποιησάμεθα ἐπαισθητὴν προέλασιν ἐν Ἀλσατίᾳ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Φὲχτ καὶ κατελάβομεν τὴν ράχιν τοῦ Βοργκορπφλὲ, νοτιοδυτικῶς Σχίλλεκκερβάσσεν καὶ ἀμέσως ἐδέσποσε τῆς κοιλάδος. Ἐποιησάμεθα ὡσαύτως ἀξιοσημείωτον πρόοδον ἐπὶ τῆς νοτίας ὄχθης· εἰς τὸ διαμέρισμα Σχνέπφενρετ κατελάβομεν σειρὰν δεσποζόντων ὑψωμάτων καὶ συνελάβομεν τμῆμα δρεινῆς πυροβολαρχίας καὶ δύο τοχυβόλα.

Γραφεῖον τοῦ Τύπου: Οἱ Βρεττανοὶ ἐκυρίευσαν σημαντικὸν λόφον παρὰ τὸ Ζίλλεπεκε τὴν ἑσπέραν τῆς 17 ης, ἀφοῦ ἀνετινάχθη ἐπιτυχῶς μία ὑπόνομος ὑπὸ τὸν λόφον φονεύσασα πολλοὺς γερμανοὺς· οἱ Γερμανοὶ ἔκαμαν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τῆς 18ης ἵνα ἀνακαταλάβωσι τὸν λόφον, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν μετὰ μεγίσων ἀπωλειῶν. Ἐδραιοῦμεν τώρα τὴν θέσιν μας.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου: Τὸ κυριευθὲν σημεῖον ἦτο ὁ λόφος ἀριθ. 60 ὅστις εἶνε δύο μίλλια νοτίως τῆς Ζίλγεβεν καὶ ἀνατολικῶς τοῦ Ὕπρ καὶ βορειανατολικῶς 15 αἰχμάλωτοι συνελήφθησαν, περιλαβόντες ἕνα ἀξιωματικὸν, ὅτε ἡ ὑπόνομος ἀνετινάχθη. Ὁ ἐχθρὸς τὴν αὐγὴν τῆς 18ης σφοδρῶς ἀνετάχθη ἐν πυκνῇ παρατοξεῖ. Τὰ μηχανικὰ τηλεβόλα μας ἔβαλλον αὐτοὺς καλῶς καὶ ἑκατοντάδες νεκροὶ Γερμανοὶ ἀρέθησαν κατακείμενοι εἰς τὸ μέτωπον τῆς θέσεώς μας.

Ἀνακοινωθὲν Παρισίων: ἡ Γερμανικὴ ἀντεπίθεσις λίαν πρωΐ σήμερον ἐν Λεζεπὰρζ ἀπεκρούσθη. Αἱ ἐπιθέσεις μας εἰς τὸς δύο ὄχθας τοῦ Φὲχτ καὶ εἰς τὰ Βόσγια ἠνάγκασαν τὸν ἐχθρὸν ἐσπευσμένως νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Ἐξκλοβρουκκε ἄνωθεν τοῦ Μετζερβιλ, καταλιπόντα ὑλικόν.

8)21.—Ἀνακοινωθὲν Παρισίων: Ὑπῆρξεν ἰδιαζόντως ζωηρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ εἰς Σουασὼν, Ρήμς καὶ Ἀργκών.

Ὁ Στρατάρχης Φρέντς ἐν δελτίῳ λέγει ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς 4)17 Ἀπριλίου ἀνετιναξαμεν ὑπόνομον ὑπὸ τὸ λόφον 60 εἰς τὸν σιδηρόδρομον Ὕπρν Κομὶν δυτικῶς τοῦ Τζβαρτελλεν· καὶ ἀμέσως ἔπειτα ἐπετέθημεν καὶ κατελάβομεν πάντα τὰ χαρακώματα τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τοῦ λόφου· τότε τὰ κερδηθέντα χαρακώματα ἐθέσαμεν ἐν κατασάσει ἀμύνης κατὰ τὴν νύκτα παρὰ τὸν σφοδρὸν βομβαρδισμὸν προξενήσαντες πολλὰς ἀπωλείας· ὁ ἐχθρὸς ἔπειτα ἀνενέωσε τὸν βομβαρδισμὸν περὶ τὴν πρωΐαν δὲ ἐπεχείρησεν ἀποφασιστικὰς ἀντεπιθέσεις· πεισματώδης ἐκ τοῦ συστάδην μάχη ἐπηκολούθησε καθ' ἣν τὸ βρεττανικὸν πεζικόν, μαχόμενον μετὰ μεγάλης γενναιότητος καὶ ἀποφασιστικότητος ἀπώθησε τὸν ἐχθρὸν μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ ἀπώλειαί μας ἐγένοντο βαρύταται, οἱ γερμανοὶ ὅμως ὑπέμειναν πολλῷ μεγαλειτέρας, ἰδίως ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τηλεβόλων ἅτινα κατέλαβον αὐτοὺς ἐν πυκνῇ τάξει καὶ ἐν ἀνοικτῷ. Δι' ὅλης τῆς 5)18 Ἀπριλίου ὁ ἐχθρὸς ἐπανειλημμένως ἀνανέωσε τὰς ἀπεγνωσμένας ἐπιθέσεις του δοκιμάζων ὅπως ἀνακτήσῃ τὴν θέσιν, ἥτις εἶνε μεγίστης σημασίας, ὅπου ἐκέρδησαν ἔδαφος, ἐπὶ τῆς νοτίας κλιτύος, ἀλλ' ἀμέσως ἡττήθησαν.

Κατὰ τὴν νύκτα ὅλην ὁ λόφος ἦτο εἰς χεῖρας μας καὶ τὸ κερδηθὲν ἔδαφος ἡδραιώθη· οὕτω τὴν πρωΐαν τῆς 6)19 Ἀπριλίου αἱ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἔπαυσαν, ἐξηκολούθησαν ὅμως νὰ βομβαρδίζωσι τὸν λόφον· συνελάβομεν 4 ἀξιωματικοὺς καὶ 45 ἄνδρας.

δ)22.—Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθὲν Παρισίων: 50 ἐμπρηστικαὶ βόμβαι ἐρρίφθησαν κατὰ τῶν Ρειμῶν. Ὑπῆρξε μάχη πυροβολικοῦ ἀνυποστήρικτος ὑπὸ πεζικοῦ ἐν τῷ διαμερίσματι Καμπανίας καὶ ἐν Ἀργών. Ἐποιησάμεθα ἐλαφρὰν πρόοδον μεταξὺ Μώσα καὶ Μωσέλλα.

Παρὰ τὴν ὁδὸν Φλιρσὺ—Ἔρσαι αἱ ἐπιθέσεις μας προώδευσαν ἐλαφρῶς. Εἰς τὸ Πουὰ λὲ πρὲτρ οἱ Γερμανοὶ σφοδρῶς ἐβομβάρδισαν τὰς Γαλλικὰς θέσεις. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σταυροῦ τῶν Καρμηλιτῶν οἱ Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν ἐπίθεσιν, ἥτις ἀμέσως ἀνεκόπη ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ. Δύο ἀντεπιθέσεις ἐγένοντο εἰς Χαρτμανβίλερκοπφ καὶ ἀπεκρούσθησαν.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον, 6)19 —Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως: Ἠδραιώσαμεν τὰς θέσεις μεταξὺ Τελεφὸς καὶ Βουέλλα μετ' ἀπεγνωσμένην μάχην διὰ τῆς λόγχης, κατ' ἣν ἐκυριεύσαμεν τὰ ὑψώματα, ἅτινα εἶχον διοργανώσει οἱ αὐστριακοί. Συνελάβομεν 1140 αἰχμαλώτους, περιλαμβάνοντας 24 ἀξιωματικοὺς κα. 3 μηχανικὰ τηλεβόλα. Ὁ ἐχθρὸς ὑπέμεινε μεγάλας ἀπωλείας ποιούμενος ἀνεπιτυχεῖς ἀντεπιθέσεις· ἀπεκρούσαμεν ἐπιτυχῶς τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν χώραν Σαΐν.

Ἐπίσημον ἐκ Πετρουπόλεως: Μετὰ 18 ἡμερῶν ἐπιμόνους ἐπιθέσεις ἐκυριεύσαμεν τῇ 5ῃ Ἀπριλίου τὴν κυρίαν σειρὰν εἰς τὰ Καρπάθια εἰς τὰ μέτωπον Ρεγετλφ—Βολοσσάτ, 70 μιλλίων μήκους. Ἡ μάχη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἦτο φύσεως μεμονωμένων ἐνεργειῶν, τοῦ σκοποῦ ὄντος ὅτως ἐδραιώσωμεν τὰ κέρδη μας. Συνελάβομεν μετοξὺ τῆς 19 Μαρτίου καὶ 12 Ἀπριλίου (ν. ἡ.) 70,000 αἰχμαλώτους περιλαμβάνοντας 900 ἀξιωματικοὺς, 30 τηλεβόλα καὶ 200 μηχανικὰ τηλεβόλα.

7)20.-Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως: Ὁ ἐχθρὸς ὑπέμεινε μεγάλας ἀπωλείας ἐπανεπιτιθέμενος κατὰ τῶν θέσεων εἰς Τελεφὸς τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς· ἀντεπετεθήμεν συλλαβόντες ἐν αὐστριακὸν τάγμα, ὅπερ παρεδόθη ἐν σώματι καὶ ἐκυριεύσαμεν ὡσαύτως τὰ ὑψώματα νοτιανατολικῶς τοῦ Πόλεν.

Τὴν Παρασκευὴν συνελάβομεν 1157 αἰχμαλώτους· τὸ Σάββατον ἀπεκρούσαμεν δύο ἐπιθέσεις πρὸς τὴν δ.εύθυνσιν Στρύ.

8)21.—Ἀνακοινωθὲν Πετρουπόλεως: Ὁ ἐχθρὸς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρύϊ, ἐκέρδησεν ἔδαφος εἰς τὸ ὕψωμα τοῦ Ὀράνιζκ· ἀντεπετέθημεν τὴν ἑσπέραν καὶ ἀνεκατελάβομεν τὴν θέσιν συλλαβόντες αἰχμαλώτους, ὧν ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς εἶνε ἄγνωστος ἐν τῷ παρόντι. Ὑπενομεύσαμεν γερμανικὸν χαράκωμα ἀνατολικῶς τῆς Ροζάνκα καὶ κατελάβομεν τὴν θέσιν διὰ τῆς αἰχμῆς τῆς λόγχης συλλαβόντες αἰχμαλώτους καὶ τηλεβόλα.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 6)19.

Γραφεῖον τοῦ Τύπου: Αἱ ἐνέργειαι εἰς τὴν γειτονίαν τῆς Σιμπὶν ὑπῆρξαν πλήρως ἐπιτυχεῖς, τοῦ ἐχθροῦ ὑποχωροῦντος ἔτι ἀπώτερον.

Τῇ 1)14 Ἀπριλίου οἱ βρεττανοὶ συνέλαβον 200 αἰχμαλώτους καὶ πολλὰ μηχανικὰ τηλεβόλα.

Οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες ὑπεχώρουν δρεμαίως, ἐγκατέλιπον μέγαν ἀριθμὸν σκηνῶν, ἀποσκευῶν ἀποθήκας, 700,000 φυσίγγια καὶ 450 κιβώτια πυρομαχικῶν. Οἱ αἰχμαλωτοι βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ ἐχθρὸς συνέκειτο ἐκ 2 μεραρχιῶν τακτικοῦ πεζικοῦ μετὰ 32 τηλεβόλων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἐξ Ἀραβικῶν φυλῶν.

Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἐν Καΐρῳ.

Τρία ἀεροπλάνα ἐκ τῆς Διώρυχος Σουὲζ κατώπτησαν τῇ 2)15 Ἀπριλίου εἰς Ἐλσὶρ 25 μίλλια νοτίως τοῦ Ἐλαρὶς καὶ ἔβαλον ἀποτελεσματικῶς 9 βόμβας· ἐθεάθησαν περὶ τὰς 150-200 σκηνάς. Δὲν ὑπάρχουσι στρατεύματα ἐχθρικὰ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Ἐλσίρ. Ἡ διανυθεῖσα ἀπόστασις ἦτο 170 μίλλια.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Λονδῖνον 6)19.—Τὸ Ναυαρχεῖον ἀναγγέλλει ὅτι τὸ βρεττανικὸν μεταγωγικὸν ἀτμόπλοιον «Μανιτοῦ» μετὰ στρατευμάτων ἐπ' αὐτοῦ προσεβλήθη ὑπὸ τουρκικῶν τορπιλλοβόλων σήμερον εἰς τὸ Αἰγαῖον. Τὸ τορπιλλοβόλον ἔβαλε 3 τορπίλλας, ἀλλ' ἀπέτυχον πᾶσαι, καὶ ἔπειτα ἀπεσύρθη καταδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ καταδρομικοῦ «Ἀθηνᾶ» καὶ ἀντιτορπιλλικῶν καὶ ἐν τέλει ἐξώκειλεν εἰς τὴν παραλίαν τῆς Χίου καὶ κατεστράφη· τὸ πλήρωμα ἠχμαλωτίσθη.

—Γραφεῖον τοῦ Τύπου. Τὸ Βρεττανικὸν ὑποβρύχιον Ε15 κατά τινα δυσχερῆ κατόπτευσιν τοῦ πεδίου τορπιλλῶν Κεφὲζ εἰς τὰ Δαρδανέλλια χθὲς ἐξώκειλε. Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως λέγει ὅτι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες ἀνεσώθησαν καὶ ἠχμαλωτίσθησαν.

Ἀμστελλόδαμον: Ἀνακοινωθὲν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως βεβαιοῖ ὅτι τὸ Ε15 ἐβυθίσθη εἰς τὰ Δαρδανέλλια. 3 ἀξιωμᾶτικοὶ καὶ 21 ἄνδρες ἐκ πληρώματος ὀ1 ἀνεσώθησαν καὶ ἠχμαλωτίσθησαν συμπεριλαμβανομένων τοῦ ἡγοῦ βρεττανοῦ ὑποπροξένου εἰς Δαρδανέλλια.

Τὸ Ναυαρχεῖον ἀνακοινεῖ ὅτι 24 ἄνδρες ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ «Μανιτοῦ» ἐπνίγησαν καὶ 27 ἐξηφανίσθησαν. Ἡ ἀπώλεια ἐπάρξεων ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὴν ἀνατροπὴν δύο λέμβων. Τὸ «Μανιτοῦ» παρέμεινεν ἀβλαβές.

Ἀνακοινωθὲν Παρισίων. Χθὲς ἐν γαλλικὸν πολεμικὸν ὑποστηρίζον ἀναγνώρισιν δι' ἀεροπλάνου, ἐβομβάρδισεν ἀποτελεσματικῶς τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τοῦ ἐχθροῦ εἰς Ἐλανὶς ὅπου ὑπάρχει συγκέντρωσις τουρκικῶν στρατευμάτων.

Ἀθῆναι: Ὁ βομβαρδισμὸς τῶν Δαρδανελλίων ἐπανελήφθη τὸ Σάββατον. Τουρκικὸν ἀεροπλάνον ἔβαλε βόμβας κατὰ τῶν πολεμικῶν σκαφῶν ἐν Τενέδῳ ἀλλ' ἠστόχησαν. Κατεδιώχθη ὑπὸ συμμαχικῶν ἀεροπλάνων, ἀλλὰ διέφυγεν.

—Ὁ κ. Τσώρτσιλ ἔκαμε δηλώσεις πρὸς τὸν τύπον ἀρνούμενος τὰς προσφάτους διατρεχούσας φήμας, λέγων ὅτι δὲν ἐγένετο ναυτικὴ ἐνέργεια οἱαδήποτε εἰς τὴν Β. Θάλασσαν τὸν π. μῆνα οὔτε ἐνέργειά τις εἰς Δαρδανέλλια, πλὴν τοπικοῦ βομβαρδισμοῦ καὶ ἀναγνωρίσεων μεμονωμένων σκαφῶν. Ἀπὸ τῆς 3)19 Μαρτίου ἐκτυπήθησαν μόνον 2 ἢ 3 ἄνδρες εἰς Δαρδανέλλια καὶ οὐδεμία ἐγένετο βλάβη ἢ ἀπώλεια Γαλλικῶν ἢ Βρεττανικῶν σκαφῶν.

8)21.—Τὸ Ναυαρχεῖον ἀνακοινοῖ ὅτι τὸ ὑποβρύχιον Ε 15 ἐκινδύνευε νὰ καταληφθῇ εἰς χρησιμοποιήσιμον κατάστασιν καὶ οἱ Τοῦρκοι μεγάλας ἐποιήσαντο πρὸς τοῦτο προσπαθείας. Τὰ Βρεττανικὰ πολεμικὰ διὰ μακρᾶς βολῆς ἀπέτυχον ὅπως καταστρέψωσι τὸ ὑποβρύχιον. Οὕτω 2 ἀτμάκατοι μία ἐκ τοῦ «Θριάμβου» ὑπὸ τὸν ὑποκυβερνήτην Ἔρικ Ρόβινσον ὅστις διώκει τὴν ἐκστρατείαν, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑποπλοιάρχου Οὐέπ καὶ τοῦ δοκίμου Γοῦλν, καὶ ἡ ἑτέρα ἐκ τοῦ «Μαζέστικ» ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον Γκόδυιν, χειριζόμεναι ὑπὸ ἐθελοντικῶν πληρωμάτων προσέβαλον τὸ ὑποβρύχιον· αἱ ἀτμάκατοι ἐξετέθησαν εἰς σφοδρότατον πῦρ καὶ ὑπολογίζεται ὅτι 200 σφαῖραι ἐρρίφθησαν ἐκ τοῦ φρουρίου εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοντάδων ὑardῶν μόνον· ὡσαύτως καὶ διὰ ἀριθμοῦ τηλεβόλων μικρᾶς βολῆς. Οὐχ ἧττον τὸ ὑποβρύχιον ἐτορπιλλίσθη καὶ κατέστη ἄχρηστον. Ἡ ἀτμάκατος τοῦ «Μαζέστικ» διετρήθη καὶ ἐβυθίσθη, τὸ πλήρωμα ὅμως ἐσώθη ὑπὸ τῆς ἑτέρας ἀτμακάτου· μόνη ἀπώλεια ὑπῆρξεν ὁ θάνατος ἑνὸς ἀνδρὸς ἐκ τῶν πληγῶν του.

Ὁ Ἀντιναύαρχος Λε Ραΐπεκ ὁμιλεῖ λίαν ἐγκωμιαστικῶς περὶ πάντων. Τὸ Ναυαρχεῖον προήγαγε τὸν Ρόβινσον εἰς Κυβερνήτην καὶ ἐζήτησεν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Πετρούπολις 9)22.-Ρωσσικὰ τορπιλλικὰ περιπλέοντα τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τὴν Δευτέραν ἐβύθισαν δέκα Τουρκικὰ πλοῖα φορτωμένα μὲ πολεμεφόδια καὶ εἶτα ἐβομβάρδισαν τὰς Τουρκικὰς θέσεις εἰς Ἀρχὰβ ἐπενεγκόντα πανικόν.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ

8)21.—Κεπτάουν: Σημαντικὴ ἐπιτυχία ἀναφέρεται ἐπισήμως· αἱ δυνάμεις τῆς Νοτιαφρικανικῆς Ἑνώσεως κατέλαβον τὴν πόλιν καὶ τὸ σιδηροδρομικὸν κέντρον Κήτμανσσοο.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων ὁ λόρδος Λούκας εἶπεν ὅτι κατὰ τὰς προσφάτους ἐπιχειρήσεις ἐν Ἀνατολ. Ἀφρικῇ καὶ ἐν Νυασαλάνδῃ πάντα εἶνε ἡσυχα. Ἀγγλογαλλικαὶ δυνάμεις εἰς τὸ Καμεροὺν (δυτικῇ Ἀφρικῇ) ἀσχολοῦνται μὲ τὰ γερμανικὰ φρούρια εἰς τοὺς λόφους Μαδάρα καὶ τὸν ποταμὸν Βενοῦ, καὶ γαλλικαὶ φάλαγγες εἰσέδυσαν ὡσαύτως εἰς τὴν Οὐβαγγισσάρι εἰς τὰς χώρας μεταξὺ Κόγκου καὶ Γκαποῦν.

Κεπτάουν, 9)22.—Ὁ Στρατηγὸς Σμούτς ἐν ἡμερησίᾳ διατάξει λέγει ὅτι μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Βηθυνίας, τῆς Σεεχὶμ καὶ τοῦ Κεέτμανσοοπ αἱ νοτιώταται ἐπαρχίαι τῆς Δαμαραλάνδης ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ὀράγγη τοῦ Λούδεριτζβουγ πρὸς δυσμὰς καὶ τοῦ Ἀασουνοὺρ πρὸς ἀνατολὰς ἔχουσι καταληφθῇ. Αἱ κεντρικαὶ, ἀνατολικαὶ καὶ νότιαι δυνάμεις, ἐνεργοῦσαι μέχρι τοῦδε κεχωρισμένως, θὰ συμπράξωσι τώρα σχηματίζουσαι τὴν νοτίαν στρατιὰν διακρινομένης τῆς βορείας στρατιᾶς τοῦ Βόθα.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ

Ἀθῆναι, 4)17.—